

شاعر:

حاجي محمد اسحاق امانزي

په نغمو ڪي وير

Ketabton.com

پہ نغمو کی ویبر

شعری ٹولہ

شاعر :

محمد اسحق امانزی

د کتاب ټول حقوق د شاعر سره خوندي دي .

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم	: په نغمو کي وير
شاعر	: محمد اسحق امانزی
خپروونکی	: خپله شاعر
د چاپ کال	: ۲۰۱۲ع = ۱۳۹۱ش
چاپ شمېر	: ۵۰۰ ټوکه
کچه	: ۲۱ × ۱۳ / ۵۰ سانتی متره
مخونه	: ۳۰۰
انلاین چاري	: مختار احمد احسان - د لراوېر ډاټ کام برېښنایي کتابتون

www.Larawbar.com

د کتاب لړلیک

1. بناغلي الحاج محمد اسحاق امانزي ته
2. په نغمو کي ویر / اټک يوسفزی
3. په نغمو کي ویر / زرغونه عطا ژواک
4. په نغمو کي ویر / امانزی

عمومي شعرونه

5. زه کوچي يم
6. پښتو ژبه
7. هويت
8. هوش
9. هنر
10. نوبهار
11. جنگ
12. نغاري
13. نصيب
14. نبض
15. منطق
16. ملهم
17. معما
18. لېونيه
19. لمبې
20. کوچی
21. عبادت
22. عالم
23. کفن
24. گله
25. گل او بلبل

26. صباح
27. غمونه
28. غروب
29. عيان
30. عندليب
31. عمر
32. علم
33. عقل
34. عدالت
35. ظالمان
36. طالع
37. شعارونه
38. شپول
39. سوله
40. سلام
41. سكاره
42. سرمايه
43. ستم
44. سباوون
45. نيايست
46. سالنگ
47. زور
48. زوال
49. ږوند
50. رنځور
51. رنځ
52. رمز
53. رازونه
54. د زړه راز
55. خطا

56. خاوند
57. څوك
58. حق
59. څراغ
60. جوهر
61. جمال
62. توان
63. تقدير
64. تشبث
65. تسكين
66. تجلا
67. تاوان
68. پيوستون
69. بيان
70. بلبلان
71. بډايي
72. باور
73. اوښكي
74. امانت
75. افغان
76. ارمان
77. ورك پسرلي
78. هډونه
79. مرغۍ
80. مخ پر غرو
81. متولي
82. كمال
83. گلان
84. گروم
85. غلبلي

86. صفا
87. ډېوه
88. ډېر عمر
89. د مینې هوسی
90. د صبر کاسه
91. خبرې
92. جام
93. تنور
94. تر سهاره
95. پسرلی
96. اشعار
97. د ارغنداب رود ته
98. د چرخي پله زندان
99. میوند
100. الهام
101. غرق
102. بهار
103. پردی ستم
104. خوب لیدل
105. د ولس ریغ
106. زما وطنه
107. میراث
108. مینه نسته
109. ننگ
110. وطنه
111. گل

وطني شعرونه

112. نوی عصر
113. سمندرہ
114. سمسور

- 115. زموږ خاوره
- 116. زما بنکلي کندهاره
- 117. دولس مينه
- 118. پارلمان
- 119. کوهکه
- 120. کندهار ته
- 121. ارغنداب

ازاد او نيمه ازاد شعرونه

- 122. پخې خبري
- 123. تاريخکه وه
- 124. لوی اختره
- 125. زه باران يم
- 126. توره شپه
- 127. تاته وایم (پ)...
- 128. خلوريزي
- 129. توان په توان
- 130. فکرونه
- 131. چاربيتي

کورني شعرونه

- 132. نور صباح جاني
- 133. مراکو
- 134. بنه نيت
- 135. سرباز
- 136. وليجان
- 137. غميزه

رنگارنگ شعرونه

- 138. وير
- 139. گونگی ژبه
- 140. سېلابونه

141. سپوږمۍ
142. زنگاوات
143. ژوندون
144. د ژوند ثمره
145. د لیلې دښت
146. عالمان
147. خپل جهان
148. د چوپان ریغ
149. بوډا
150. خوب
151. جنگسالار
152. دانا
153. پیمان
154. خوشبخت
155. کاروان
156. سوز
157. ډپوه
158. فلوم
159. فشار
160. فریاد
161. قناعت
162. حکمت
163. غم
164. قول
165. پوهه

بناغلي الحاج محمد اسحق خان امانزي ته

شاعر نه يم اما د شعر په درياب کې د ۴۰ کلونو را په دېخوا لامبوزن يم
هر هنر د الله ﷻ يوه تحفه او داد دئ چې چا ته ئې ور په نصيب کې، په حديث شريف کې را غلي دي: [الشعراء
تلاميذ الرحمن] ترجمه: شاعران د الله ﷻ شاگردان دي. هر څوک نه د شعر استعداد لري او نه په شعر کې د زړه
خواله او د زړه پراس ايستلای سي، ځکه دا نه يو آسانه کار دئ او نه ئې هر څوک تر عهدې وتلای سي. دروېش
د رانې د وطن پياوړې او نازک خياله شاعر وايي:

دغه هنر آسانه مه بوله دروېشه ياره
د زړه په سرو وينو وينځل د غزل توري غواړي

هر کس نېرد چاشنی درد محبت
اين آتش بی رنگ نسوزد همه کس را

شاعر همېشه ډير با احساسه او با درده وي چې خپل سپېڅلي احساسات د خپلو اشعارو له لاري خپلو
اورېدونکو ته ډالۍ او وړاندي کوي او د اولس تازه او زاړه دردونه، تاريخ، کارنامې، برياوې، خوښۍ، ناخوالي
او د کاميابۍ او خوشالۍ په وخت کې ساقي، پيمانې، د محتسب سره ټکر، بزم او رزم، او د خلوت په دنيا کې ئې
بيا د الله ﷻ ذکر په ياد او د قلم په ژبه تر خوله راباسي او د خپلي خيالي نړۍ رنگيني افسانې د تصور په رنگينه
دنيا کې تصوير کوي. بناغلي عبدالرحمان پښواک صاحب وايي: "هر شاعر ځان ته يو جهان دئ چې يوازي دى ئې
جهانبان دئ. شعر راز دئ او په راز باندې خبرې کول په زړه باندې تجاوز او په روح باندې تېرى دئ، زه پر شعر
باندي انتقاد گناه گنم".

دا هغه اوصاف دي چې ما د بناغلي الحاج محمد اسحق امانزي په شعرونو کې احساس او درک کړه. نوموړی
زما د ډېرو پخوانيو يارانو څخه دئ او په مسلکي لحاظ د عالی تحصيلاتو خاوند يو موفق نظامي شخصيت دئ. د
مهاجرت په دوره کې ئې په ۲۰۰۹ کال کې د اشعارو په ليکنه لاس پورې کړ او ژر تر ژره ئې هغه برياوې په لاس
راوړې چې مائې اميد نه درلود، چې زه په خپل وار ورته د دې برياوو مبارکي وایم. يوه خبره د يادولو وړ بولم چې د
ډېر پياوړې، ځوان ليکوال او شاعر بناغلي اجمل جان اټک يوسفزي لارښودني او مرستني د بناغلي امانزي په
مورد کې د ډېرو د ستايلو او قدر وړ بولم چې زه په خپل وار مننه ورڅخه کوم او کورودانې ورته وایم.
د بناغلي امانزي دا دوهمه شعری ټولگه ده چې په چاپ رسېږي، زه په خپل وار ورته د دې ټولو برياوو مبارکي
وايم او د خدای ﷻ د دربار څخه ورته کامل صحت غواړم. پر قلم دې برکت وی.

په درناوی

عبدالرحمن رحمانی

د ۱۳۹۰ کال د مرغومي ۲

ډنمارک

په نغمو کې ویر

(شاعر لکه هنداره)

په رشتیا چې شعر هنر او ادب دئ، مگر شعر او شاعري کسب او علم نه دئ چې د یو کتاب او د یوې ښوونځي او یوې پوهنځي په لوستلو دي خامخا لکه انجنیري، نجاري، ډاکټري د ادبي فنونو په زده کړه دي سپری کسبي شاعر هم سي.

ورځ تر بلې روښانه کېږي چې د شعر سرچینه یوازي او یوازي الهام دئ او دغه الهي ورکړه په هغه چا کېږي چې د زړه سمندرئې له انساني مینې او عاطفې څخه ډک وي. هر انسان ورته لکه په هنداره کې چې خپل ځان ښکاري او د خپل صورت او زینت د برابرولو په خاطر پر خپل سر لاس را تېر کړي او یا که پر خپل مخ یا غاړې لاس تېروي. که څه هم خلگ او عام ولس شاعران په یو چا، یو کلي، یو قوم او یو ولس پورې تړلي بولي خو شاعران بیا ځانونه د ټول عالم دردمن او خواخوږي گڼي:

په خپل قام او په خپل ځان چې زړه خوږېږي
د دې دور پر انسان مي زړه خوږېږي
چې د هر چا په غم تل راسره ژاړي
په خپل زړه او خپل گربوان مي زړه خوږېږي

د شاعر فکر لکه د اسمان لمنې چې ابتداء او انتها نه لري دهرچا په درد او غم کې دهرچا سره ژاړي نو ځکه شاعر دهرچا دې او هرڅوک خپل گڼي.

شاعر تل مینه غواړي، امن غواړي د خالق په ملکیت کې انسان ته رنگ او خوند غواړي چې د دغو دردمنو انسانانو له جملې څخه یو هم ښاغلی حاجي محمد اسحق امانزی دئ، که څه هم زده کړې ئې د ژوند په بله برخه کې ترسره کړي دي او له مسلکي پلوه یو نظامي سرتېری دئ مگر پر مظلومو انسانانو باندي د ظالمانو تېریو دومره دردولی چې د الهام شاپیرو ورته دا ټول توري (په نغمو کې ویر) له درده ورکړي او دا دئ له ښه شامته ښاغلي امانزي د الهام دا امانت تر موږ را ورساوه.

د ښاغلي امانزي په دغو ادبي ملغلو کې به ځینې فني نیمگړتیاوي وي مگر بې له شکه وینو چې ارمان او پیغام ئې ډېر دروند او د قدر وړ دئ.

د امانزي د شعر چینه دي لکه د ښکلي ارغنداو شنه باغونه تل همدا سي سمسوره او شېرازه اوسي.

امین

اجمل اټک یوسفزی

ناروي د اوسلو ښار

۲۰ ورۍ ۱۳۹۰

په نغمو کي ویر

شعر هغه الهام دی چې د انسان د احساس بیان پکښې نغښتی وي، دا احساس د نظم او یا د نثر په ډول بیانېږي.

زما په اند شعر د انسان له احساسه راوتلي شغلې دي چې د نړۍ پر نورو برخو رڼا خپروي، خو کله نا کله هم په خپلو شغلو نړیوالو ته رنگینه او خوندوره دنیاګۍ جوړوي. شعر د انسان د ودې او پرمختیا سره وده کړې او د پرمختیا پړاوونه ئې تېر کړي او تېروي ئې. هغه شعرونه د منلو او خلګو له پاره د قدر وړ بلل کېږي چې د ذهنو په اړولو او وینستیا کي ونډه ولري بېلګي ئې د دې شاعرانو په اشعارو کي وینو:

خوشحال خان خټک داسي وايي:

د افغان په تنګ مي و تړله توره

ننگيالی د زماني خوشحال خټک يم

یا رحمان بابا وايي:

لکه زه چې سخندان او هنرمند يم

بل به نه وي سخندان او هنرمند

یا په او سنیو شاعرانو کي سلیمان لایق:

هغه ځوان چې د وطن په درد سوځېږي

که سل ځله پر مخ لوبېږي پورته کېږي

ما ترې سل ځله قربان او صدقه کړې

چې د مرګ په پوله ناست وي لا خوځېږي

یا عبدالباري جهاني:

ځوانه دا څوک يې چې ګولی او روې

د خپل نيکه او خپل ابا پر کلي

دې هدیره کي دي خپلوان پراته دي

څوک ئې پرون څوک ئې پخوا ویشتلې

د وطن د غېږي څخه ليری پروت درد بدلې شاعر محمد اسحاق امانزی يو د هغو شاعرانو څخه دی چې په

اشعارو کې درد او بغاوت لیدل کېږي، دی په يو شعر کي چې ژوندون ئې سرليک دی داسي وايي:

تازه پاني د ژوندون مي مړوي کېږي

بنه پوهېږم چې کرار کرار رږېږي

او کله بيا د وطن شنو دښتنو ته سفر کوي او يادونه ئې داسي تازه کوي:

زړه شپېلۍ مي را پيدا کړئ چې باغو ته ځمه

د پسرلي نسيم چلېږي خپل رمو ته ځمه

او ځيني وختونه شاعر خپل د خوب په تعبیر ځان ته تسلي ورکوي او وايي:

چې رنځونه د وطن په پام کې نه وي
معلومات چې د دښمن د لاس له سو

د دردونو خوږمن شاعر د شهید ماشوم له حاله د خپل احساس زهیري نارې داسې غواړي د نړيوالو وغوږو
ته ورسوي، همدا ډول امانزی صاحب د هیواد په ټولو ناخوالو کې ځان خوږمن احساسوي او غواړي د شعر په ژبه د
ټولو کړاوونو څخه پرده پورته کي او بیا ځي د کوچیانو د کړدۍ پلو ته او د هغوی د حاله غواړي ځان او نور د شعر
په ژبه خبر کړي:

په دښتو کې مو خپمې دي زه کوچی يم
پر بېدیا مي ورځي شپې دي زه کوچی يم
لوی څښتنه فضل غواړم
مینه نشته زه تل ژاړم

د امانزي صاحب شعرونه ځکه خوند لري چې د ټولني درد او غم پکښي نغښتی دی او غواړي چې ورته هغه
لاري ولټوي چې د زخمونو له پاره ملهم وي.
د شاعر دې انساني او لوړ لید له پاره ده په نورو ادبي کارو کې هم د ډېرو بریاوو تمه لر.
زرغونه عطا ژواک

جرمني
۲۰۱۲

په نغمو کې ویر

په نغمو کې ویر زما د شعرونو دوهمه ټولگه په داسې وخت کې خپرېږي چې د پردې پسي پېټې مي پر شا او د پلرني ټاټوبي څخه خورا ډېر ليرې په داسې يوه خاوره کې ژوند کوم چې بشر دوستي، انسانيت او د خلکو مهربانه زړونه ئې په نړۍ کې نظير نه لري او د طبيعت داسې ښکلا لري چې د هر تېرې تنده پکښې ماتېدلای سي سربېره پر جگو غرونو، شنو درو، ښکلو ښکلو اېشارونو، گڼو ځنگلونو، ښايسته سمندري ساحلونه، په زرگونو لوی او کوچنی جزيرې هم لري حتی په شمالي سيمو کې داسې تفريحي سيمې سته چې د دوبي شپېر مياشتې ورځ او لمر پر ځلېږي مگر په ژمي کې شپېر مياشتې شپه او توره تاريخه وي له دې سره جوخت ټول په دې پوهېږو چې گران هيواد افغانستان د تاريخ په يوه داسې ستونزمن، پېچلي او خواشينوونکي پړاو کې رانغېستی چې گوت گوت ئې د بې رحمانه جنگي اور په لمن کې سوځېږي، چې هر کور او کلي ترېنه زيانمن سوی او هيڅ داسې څوک نسته چې د دې اور څخه په امن کې پاته سوی وي. د هيواد دننه او دباندې د بااحساسه او دردمنو افغانانو زړونه ئې رنځور کړي، وينې ترې څاڅي چې غلبلې ئې د مخکې د کرې تر هر کنج او کناره پورې رسېدلې دي. يوازي افغانان دي چې د دغې تباه کوونکې غميزې په غم کې سوځي، دوی د نړۍ په هر گوت کې چې ژوند کوي ارام نه دي کښېنستلي او خپل گران ولس، هيواد او وطن مرستې ته ئې د خپل توانه سره سم وردانگلي، څوک ليکنې کوي، څوک شعرونه وايي او څوک ويناوي کوي څو وکولای سي له دې لارې نه يوازي خپل بلکې د نورو اړوند کسانو روحي او له درده ډک غمونو ته ارامش او تسکين وبخښي. زه هم د دغو افغانانو له ډلې څخه يو کس يم چې ژوند په ناروي هيواد کې کوم، مگر چرت، فکر او احساس مي تل د گران هيواد او خپل ولس سره تړلی په ټولو دردونو ئې دردمن يم او د خپل نيمگړي توانه سره سم مي خپل د زړه او فکر احساسات د قلم په څوکه په يوه شعري ټولگه کې اظهار کړي څو وکولای سم خپل د زړه درد نورو هيوادوالو ته بيان او ورسره غمشرېکي وکړم. دا دئ اوس دوهم ټوک (په نغمو کې ویر) تر سرليک لاندې خپلو خلکو ته ډالۍ کوم. لکه چې پخوا مي هم ليکلي وه زه مسلکي ليکوال او شاعر نه يم که چيرې زما د شعرونو په ټولگه کې تخنيکي نيمگړتياوي موجودې وي هيله لرم په خپلې پوهې او علميت سره ما وبخښي زه مخکې له مخکې ستاسې د احسان ممنون يم. په دې اړوند د پښتو ژبې د درانه، قدرمن ليکوال، ژورنالست او پېژندل سوې تاند شاعر ښاغلي اجمل اټک يوسفزي او د کندهار، کندهاريانو او افغانانو زړونو ته نژدې نامتو هنرمند محترم استاد عبدالرحمن رحمانې صاحب څخه د زړه له کومې مننه کوم چې د دې ټولگې په راهنمايي، تصحيح او ښکلو مشورو سره ئې د خپلو هيڅ رنگ ادبي مرستو سپما نه ده کړې او ما ته ئې د ليکلو داسې ډاډمن توان رابخښلی چې زه ئې په کامله توگه تر احسان لاندې او متشکر يم.

همدارنگه د محترمي خور زرغونه عطا ژواک د راډيو افغانستان پخوانۍ نطقي، ژورنالستي او ادبيې څخه اظهار د سپاس کوم چې لکه خپل مهربانه پلار ارواښاد مرحوم محمددين ژواک غوندي چې د پښتو ژبې نامتو اديب، ليکوال او شاعر وو د هغه په شان خپل ښه نيت او ښکې هيلې د هيچا څخه وه نه سپموي او غواړي د هغه مرحوم لاره تعقيب کړي او زما د ټولگې په اړوند ئې خپلې څرگندونې تاسو هيوادوالو ته ډالۍ کړي دي زه بيا هم د دوی څخه ډېره ډېره مننه کوم.

په درنښت

محمد اسحق امانزی

ناروي ۱۰ اپريل ۲۰۱۲

عمومي شعرونه

زه کوچی یم

په د بنتو کي مو خپمې دي زه کوچی یم
پر بېدیا مي ورځي شپې دي زه کوچی یم
لوی خښتنه فضل غواړم
مېنه نسته زه تل ژاړم
دړي وړي مي چارې دي زه کوچی یم
رحم وکړې چې رنځور یم
خپلي خاوري کي منصور یم
د بابا مېني سپېرې دي زه کوچی یم
پښتون زما سکني وروردئ
لر تر بره زما کوردئ
بنکلي بنکلي يې شپلې دي زه کوچی یم
ابا سين ته زه کوچېږم
د امو سره اوسېږم
پسرلي کي مي مېلې دي زه کوچی یم

نه یوازي به خوارېږم
هم پرتا باندي کرېږم
ترستم لاندي مي شپې دي زه کوچی يم
نن چي زه په اور سوځېږم
لا به خومره نور وریتېږم
شاوخوا مي غلبلې دي زه کوچی يم
د کوشان په دبدو کي
د پښتو په سلسلو کي
هره خوا زما رینې دي زه کوچی يم
د هندو کش د غره سرونه
د پامیر غرونه د پښتونه
پلني پلني مي خېمي دي زه کوچی يم
کوچ په شا و هم منزلونه
گزومه ټول واټونه
زما د تورو ازانگې دي زه کوچی يم
گوره واوره پښتون وروره
زه او ته د پښتون کوره
راپسي ډېري گيلې دي زه کوچی يم

راسه لاس په لاس کې ورکړو

د يووالي لار مو سپر کړو

هره خوا توري تيارې دي زه کوچی يم

کله گرځم په کابل کې

شپې کومه په زابل کې

د پلرو مي هديرې دي زه کوچی يم

نځ را پورته د سوري کړئ

جوړ همت د ابدالي کړئ

د ميرويس مو بڼې جرگې دي زه کوچی يم

پېښور مي د کور غېږه

کندهار مي د مور غېږه

پېغلي نجوني زرغونې دي زه کوچی يم

تور ماتم د مغوليا نو

جوړ قانون د ځنگليا نو

مخ ته نوي دسيسې دي زه کوچی يم

څوک رمې راخځه غلاکړي

نور کښتونه مو تالا کړي

د هر چا پر ما حملې دي زه کوچی يم

دعا وکړئ مومنانو

د قومونو عالمانو

د وحدت بنې نتيجې دي زه کوچی يم

په هر ځای کې جوړې شخړې

ټولې لارې دی ترلې

د د بنمن راته پلمې دي زه کوچی يم

راځئ ملا وتړو خپله

سرمو جار کړو يو تر بله

په يووالي کې فايدي دي زه کوچی يم

خپل منځي دېوال به وړان کړو

ټول به يو کورگی ودان کړو

زړې د کربنو مفکورې دي زه کوچی يم

امانزیه زړه به بنا د کړو

د پښتون کور به آباد کړو

د اولس دا فيصلې دي زه کوچی يم

۱۹ دسمبر ۲۰۱۱ع

ناروي

پښتو ژبه

مور مې ماته پښتو ژبه ده ده نشود لې
 لاما شوم وم ما خبرې پرې په کولې
 په خال پوڅوسوم روان د پښتو کورت ته
 په گونگی ژبه ورتل م د پښتو لورت ته
 زما د ژبې قلم مخ پر غوړېدو سو
 تکل م مې ده هر شې پرې په پوهېدو سو
 ماشروع کړې لیک او لوست په پښتو ژبه
 ځکه اوس راتمه افضله خپله ژبه
 د پښتو ژبې ویاړ مې په نصیب دی
 فکر کړم مه ربان راتمه حییه ب دی

چې مې زړه ته پښتو ژبه راډېوه سوه
 د وجود په هر سلول کې مې خپره سوه
 سرمې جار اولاد مې جار تر پښتو ژبې
 زما تر مرگه پر زړه مې نو شته سوه
 ما چې مالگه ده ځکه چې د څو ژبو
 په خونو کې پښتو راتمه خوږه سوه
 سر تر پايه ده کامله په خپل توان کې
 ځکه ماته د خپل مور په مرتبه سوه

په لوستلو د کتاب کې ئې لـذت سـته
 افتخار ئې د بابـانیکـه شـمله سـوه
 که څوک ستا په ارزښتونو پوره پوه سي
 دېر بـاور دئ تاريخـه ځنـي گـوښـه سـوه
 د جهان په تمدن کې ځان سمبال کړه
 ستا په زده کړه پښتو ژبه معجزه سوه
 ژبه هم په علميـت پـوري تـړلـي
 علميـت کـه ځـلـوي بـنـه و سـيله سـوه

زه پوهېږم ته که کړې بڼې پرېمانه
 په خپل وس باندي ځوړې بڼې پرېمانه

تل پر تـاد دښمنانوسـترگي سـري دي
 هـره ورځ د ظالمـانو د سـيسـي دي
 په تاريخ کې بڼه څرگنده دا بيان دئ
 سل په سل کې مـي دا فـکر دا گـومان دئ
 د لسـتونـي مـاران هـم سـته پـه بـغل کې
 دلـه دلـه د تـهـمت وـي پـه درشـل کې
 تـا تـه نـا سـت دـي دښـمنان بـيا پـه خـزه کې
 چي تـه ورا نـه دـوي بـه گـرځـي پـه مـزه کې
 اي پښـتـونه غـير تـمـنـده پـه خـبر و نـه شـل کـړي
 په عمل کې فـکر و کـړه سـوال پـه دلـه بڼـه حل کـړي
 خـبري و بـا سـئ د زړو نـه د عـقـدې خـبري پـرېرـده
 اسـاسـي خـبري نـوري د گـيلـي خـبري پـرېرـده

د قدرت خاوندان پام نهه کړي و تاته
خپل مقام په تاساتې نهه گوري شاته

هر پښتون چي په پښتو ژبه هـو و کـړي
خپل د سر په قرباني هغه پوره گـړي
په پښتو د هـو وييل قوي قانون دئ
نذير نشته پر جهان که يـې پرتله کـړي
کا کـړي پښتو خو نـوره هـم غښتلي
که شوک غواړي يو وار بيا دې تجربه کـړي
چا چي کـړي وي پښتو په يو مطلب کـي
مطلب سر ته رسوي يا مرگ پرده کـړي
نن چي هر پښتون مين پر خپل پښتو دئ
د بابا ميراث دي سترگو ته رانجه کـړي

زما ژبه چي پښتو وي زه پښتون يم
که مي ژوند پر ختمېد و وي زه پښتون يم
سپلني تر خپلې ژبې او پښتو سم
که مي لار پر هر هـديرو وي زه پښتون يم

افغاني خوانان په تـا باندي وياړېږي
پښتني پغلـې ملا لـي را يـيـا دېږي
تاريخ مور ته به نهه خرگنده رانـودلې

د پښتو تو نام وینه ویننې قریبې انېرې

اوس اظهارد پښتو کېرې په جهان کې عملې پېژندل کېرې په بیجان کې ضرورت سته پښتانه په خپله پوه سې خرگند رول یې را بنکارېرې په بنه شان کې

د بنمانو ته خرگنده بنه پیغام دئ د پښتو ژبه پخه که ورته پیغام دئ نام را ده هلې خلی بې فایده دي په ورورې کې تهمت مه که الو الزام دئ

هدایت مور ته را کړې سید جمال الدین افغان دئ پردی ژبه زده کول یو بنه کمال دده بیان دئ خپله ژبه هیرول بې کمالي ده پورته اوره که دي ډېر باور په خان دئ

پښتنو کور مو اباد نن په پښتو کېرې غلیمان غواري جوړ سوی کور دي وران کېرې نن د چال او چالېزې خبرې ډېرېرې که لاس برسېرې تا په خان پوري حیران کېرې سیاسې تجاران ستان نارې وهی تل په خیرن زړه خرخشول دي په یو آن کېرې

خپل د لاسه همپشه په زړه زخمی یې
په پیسو دې خرڅوي کاردن ناخوان کړي
خپله ژبه دې ساته بیداره اوسه
پښتو ژبه به دې لور نام او نښان کړي
تجربې راته ښودلې د ښمنان د ژبې څوک دې
سته ناوړه پلانونه د پښتون فرهنگ ویران کړي
د پښتون یوه پښتو ده چې تر مرگه پر ولاړوي
امانزې چې پښتو غواړي خپل وجود به تر قربان کړي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۱ع

هویت

که د بڼه قلم خاوند یې خا طرات نوشتته کېږي
 خپل هویت څرګند وای سې څوک په شعر که پوهېږي
 لږ په سوچ د خپل وطن سه کمبودي د هري لوري
 خلګ د پرورتته محتاج دي چي اذهان په تنویرېږي
 پرېږده ډیره دورنگي نن خپل اصلي مخ دي بڼکاره کړه
 هغه وکړه چي ضرور دي څه چي ستا په وسه کېږي
 هیڅ ټو خېږې نه په خپله نه قلم په لاس کي اخلي
 جګ پر لوره غونډی ناست یې صرف بیان درته رسېږي
 ظالم جانسه سد دي خلاص کړه شرارت کي گټه نسته
 مرسته وکړه د اخلاصه چي د زړه په مینه کېږي
 ترازو په لاس کي واخله د انصاف سترگي بینا کړه
 خپل سرحد دي بر ملا کړه مور ته هر څه معلومېږي
 خپل ژوندون ته فکر وکړه ټول عبث در ځني تېر سو
 کوم کارونه چي دي کړي لاس دي تش مخ په تورېږي
 سردی کښته که گرېوان ته مه گډېږه ډېر بي ځایه
 برخه ستا به د دي کاروي امانزي ته نه رسېږي

ناروي ۲۸ مارچ ۲۰۱۰

هوش

هوشه ولي لېونى يې د زړگي څخه جلا سوي
 ستاسي دواړو يو لار وه ته نن ولي بې وفا سوي
 مصلحت په منځ كې نسته دارمان لاري مودوي كړي
 زړگي تل په اور سوځېږي ته د غم سره پخلا سوي
 پرديسي د وطن گوره هره ورځ پرده حمله يي
 ته اوچت كړي پروازونه د نژدې نه په خدا سوي
 ديدنى د غم وگوره چي پر زړه باندي تېرېږي
 ستا قسمت چي ورسره وي بيا هم هلته په هاسوي
 ارمان يود وطن مينه لور هدف ستاسي په گډه
 امانزى به وي خوش حاله كه ته زړه ته همناوا سوي

۰۴ سپتمبر ۲۰۱۰

هنر

روزمړه چاري سمبال په سعادت كړه
ځان په كسب او كمال باندي عادت كړه
هنر زده كړه ډېر هوسا به يې په ژوند كې
بې هنره فكه رهيڅ نه وي په خوند كې
بې كماله به محتاج د بل د لاس وي
پرا بل مونږ به به قطار زړه په وسواس وي
موراو پالار كده د اولاد خیر خواهي غواړي
ډېر ضرر و بله ډېر وه د پوهې غواړي
كه څوك هڅه د تعلیم كړي امانزيه
تمره به يې مثبتې وي لاییه

ناروي ۲۲ اپریل ۲۰۱۱

نوبهار

د ژوندون په نوبهار کي زړه بلبل سو
 لېونۍ سو د هر لوري نه اوربل سو
 لالهانده ډوب تر سره په خيالو کي
 شپه او ورځ به د چرتونو سره مل سو
 د چاري لاري ستونځمني وي په منځ کي
 د پاک رب څخه د مرستي په اټکل سو
 په پاک نيت تمنا وړاندي سوه څښتن ته
 منځ په وړاندي وروان د هغه گل سو
 تزلزل او وسوسې هيچاني سوې
 ناچاري وه تصميم جوړ هلته توکل سو
 د خالق مهرباني چي در سره وي
 منځ ته درومه بي له خنده هدف خپل سو
 په پاک زړه مرام حتمي به حاصلېږي
 امانزي درب احسان راسره تل سو

ناروي ۰۹ نومبر ۲۰۱۱

جنگ

زموږ ولس په اور سوځېږي	ټوله گورو چي په جنگ کي
جنگ مو کور په کور جوړېږي	سوله خغلي زموږ د ميني
د وطن تر مور تېرېږي	خپلي گټي معتبري
زورور په زور چلېږي	جنگ د ژونديو وسيله سوه

داد جنگ پيغام د چا دئ

خوند يې تريخ تر زهرو بيا دئ

ولسونه ټول تباه سول	جنگه ته څومره ظالم يې
لوی کورونه پو پناه سول	تپل سوی پر عالم يې
هغه چالره وردرومه	ته د چاپه اراده يې
زه هم سولي ته ورځمه	ته به هم يې ستړی سوی

رنگ دي ورک سه رانه تېر سه

نه دي گورم رانه هر سه

موږ بېزاره سوو له ده نه	خپل مرگی در سره بوزه
هره ورځ يې زه گندمه	پر هرونه بيخي ډېر سوه
موږ بې تانه هم راضي يو	جنگه څه په مخ دي بڼه سه
بېخي ډېر تپي تپي يو	لږ مو پرېږده پر ارامه
ته پر ما بل منلولی	ته پر موږ يې بل تپلی

ستا په غېږ کې تباهي ده

کور په کور سرگرداني ده

سپين سترگي او بي شرمي ده

پر ولس مي بيغوري ده

پېرزوينه دي وحشي ده

زمور دي هر شه لولپه کرل

کله لوپړې د خروشه

په غضب د خدای اخته سې

اور دي واخلي ستا نیتونه

امانزی بنیرا کوینه

ناروي ۱۲ اکتوبر ۲۰۱۱

نغاړې

نن د سولې او ازوننه پورته کېږي
پورته کېږي نغمه نغاړې ستاد همست دي
د سرليک خبر شروع سي لسه افغانه
افسانې پر هر مقام ستاد غيرت دي
که هر څومره کتابونه نوشته سي
زما وطنه هنگامې ستاد عزت دي
چې سر و نه افغانې پر تاقربان وي
پون عمل کېي جذبي ستاد الفت دي
دېنمان په توطئو کېي درته ناست دي
امانزیه دوی پر ضد ستاد وحدت دي

ناروي ۲۳ جون ۲۰۱۰

نصیب

خپل د کوره مسافریم هوس تل بهار ته کېږي
 ماشوم توب چي را پياد سي هيله خپل ديار ته کېږي
 بنکلی غرد خپل کوهک مې جگ و سترگو ته ولاړوي
 د همزولو مجلسونه چمن گل کوهسار ته کېږي
 چرت وهم د بابا ژوند ته بڼه باغچه وه د انارو
 مجلسونه سراجې کښي يو څه چل انوار ته کېږي
 مازد يگر به مور ختلو د کوهک د غره و سر ته
 شا او خوا به تماشا وه سيل بل گلزار ته کېږي
 مسخرې ټوکي ټکالي د همزولو وه په منځ کي
 خوشحالي تر حده تېره زړه بالکل سردار ته کېږي
 مسافر خيالونه گوره هر گړي ځغلي وطن ته
 امانزي نصيب ته گوره زما اټکل کندهار ته کېږي

ناروي ۱۰ مارچ ۲۰۱۰

منطق

د ژوندون په سخت پېر او کې د منطق لاري دوي کېږي
 څوک تېشه وهې و ځان ته څوک د نورو غم کې کېږي
 دا ضمير د يو انسان دئ د انصاف تله په لاس کې
 عقل هوش د ځان په گټه يا وطن زړه کې گڅېږي
 څوک يوازي د ځان غم خوري څوک د لسوز پر خپل ولس وي
 په انجام کې ټوله خلگ د سپين سان کفن کې لوبږي
 وخت د عدل په مېزان کې خپل عمل د لاري مل وي
 څوک توبنه لري د ځانه په خپل نيت کې هوسېږي
 يا پنبېمانه پر خپل کار وي د چارې دروي تر لاسې
 ټوله شته ورځني پاته دېر افسوس ورځني کېږي
 امانزې په دې باوري يم گټه بنه ده مستقبل ته
 ندامت په منځ کې نه وي ژوند په دوره کې تېرېږي

ناروی ۲۰۲۲.۱۱.۰۲

ملهم

نن می بیاد وطن غم راتسه سور اور دئ
ورتسه گورم زړه کباب هلتسه جوړ شـور دئ
د گلونو پوپه امیـد بـورا کپـږي
یا پتنه گوندي انگار کي ورتسه کـور دئ
د وطن د گلـو بـوی د زړه ملهـم سـي
امـانـزیه د وطن مینـه تـکـور دئ

کابل ۱۲۰۲۰۱۱

معما

د ځوانانو منځ ته پروت یو کوچنی سوال دئ
د جواب لپاره د پسر کمکی مهال دئ
درې عددده یو تر بله سره ضرب کړي
بیا درې واړه خپل په منځ کي سره جمع کړ
که جواب د ضرب او جمع په یو شان سو
جواب درست دئ امانزیه ذکي ځوان سو

ناروي ۳۱ اکتوبر ۲۰۱۱

لیونیه

سد دي خلاص کړه لېونیه پرابلمونه خورا ډېر سول
 اصلي چاري خولا پرېږده بد نیتونه خورا ډېر سول
 وخت ضایع پر علمي کار گره که څوک گټه ځني واخلي
 بد غرور او غوسه پرېږده هدفونه خورا ډېر سول
 په بڼه نیت او پېرزویني مطلب ټولنه حاصلېږي
 عقده و بیا سده د زړه نه غټه سوالونه خورا ډېر سول
 ارام فکر سرگردان دئ څه مطلب لري په زړه کې
 خودخواهي کې پښېماني سته تهمتونه خورا ډېر سول

د نفاق او بد نیتیتو تاوان ډېر وي په ژوندون کې
 شاوخوا ته بڼه وگوره بد چمونه خورا ډېر سول
 څه په کار دي ما او تاته شرایط ډېر حساس سوي
 مهم فکر د وطن دئ لور ږغونه خورا ډېر سول
 د افغان کور که خالي دي د اندېښنو او تشویشو سي
 بیا به ورځي د حساب وي تور کارونه خورا ډېر سول
 په انجام د ژوندانه کې نابغه هم لېونی سي
 پوه زیړک عالم پوهېږي چي دردونه خورا ډېر سول
 کاشکي ډېر مو وای لید لي چي سپرلای مو پوښتني

تو پیر نسته ډپر په منځ کي پت را زونه خورا ډپر سول
ا مانزیه پرد سپی ده د وطنه بپگانه یو
حوصله نور هم په کار ده لوی خیالونه خورا ډپر سول

ناروي ۱۴ جنوري ۲۰۱۱

لمبې

د وصال لمبې په زړه کې پلنډه کېږي
هوسونه په کوڅو کې پورته کېږي
پر بدن د بېلتون تبې بڼو بدلې
سورزگې روی مې په ځگر کې غوټه کېږي
شنه باغونه د وطن چې را په یاد کېږم
زړه مې گوره چې هوس یې ورته کېږي
اختر و کې د وطن بڼه خوشحالي وه
د افغان د زړو خوښۍ ته هڅه کېږي
افغانی چرتونه الوزي وطن ته
امانزیه امید سته چې یو څه کېږي

ناروي ۱۰۶۲۰۱۱

کوچی

د کوچیانو په خېمه کې بنایسته پېغله ولاړه
لاس او پښې یې وه سره کړې نړۍ لښته جگه غاړه
سپین بدن سپین یې غاښونه د سرو شونډو په کاسه کې
داسې برېښي د غاټول غوټۍ چې وي په سحرکه کې
سور بارخو پر ځلېدو سوچي د لمر وړانگه پر راغله
شاه پېرۍ ورتنه عاجزه بڼکلی مخ تر هر مهاله
بوري سترگي غټې ورځي تورو بښتانه یې ځلېدلنه
جگه پزه لورپه ونه سره سالو کې تاوېدلنه
تصویر راڅخه ورک سوچي دا څرنگه بڼکلا ده
د څښتن قدرت ته گوره په سپین مخ کې بڼه جلاد ده
افغانی لباس په تن کې پر گنډلي متیکې وي
د سپین زرو پایزې بونډه په نکروروزو بانډې پښې وي
سپین مړوند کوتک په لاس کې د گاش خواته سوه روانه
وریې خلاص کړ خپل پستو ته د باغ لور ته تلل خوشحاله
دې پېولنه سل پسونده د انګورو په باغو کې
هم یې لږڅه زمزمه وه چې به تلله په کوڅو کې
خیال په زړه کې طوفانی و ټول غرور یې افغانی وو
امانزی شاباس پروایې ټول همت یې پښتني وو

ناروي ۲۰ اگست ۲۰۱۰

عبادت

د ژوند سمدسمه لار اختیاري پېر روانې پرې
څو دې عهد او پیمانې پرې پرې پرې
ستا چې عقل او منطق قلب ته تسلیم وي
دهغه ارزو قبولې پرې پرې پرې
زړه چې غواړي اطاعت د خپل مالک کړي
خودسري پکښې کې نسته تر جارې پرې
که په نیت کې څوک صادق وي خپل وطن ته
داسې خلگ مځ ته کړه تر شات ته کې پرې
چې لایق د عبادت تات ته معلوم وي
امانزیه په خپل توان تر قریبانې پرې

ناروي ۲۷ اپریل ۲۰۱۰

عالم

که څوک څومره لوی عالم د زمانې سې
چې ملاتړ یې اولس نه وي بې فایده یې سې
سرزوري کې د پرتاوان چاته رسپړې
بریتوب د ټول اولس په پرگنې سې
که د عدل او انصاف عمل ناتوان وي
امانزیه داسې کار کې هغه خپله بې پردې سې

ناروي ۲۵ اکتوبر ۲۰۱۱

کفن

هـر هـر وړخ نـو ي د ا مـونـه د ي و طـن تـه
زړه کـي حـک ز اړه چـلـونـه و ي مـيـهـن تـه
پـه ظـا هـر کـي د سـمـبـال غـوړي و عـدې د ي
پـه بـا طـن کـي د سـيـسـې جـوړي چـمـن تـه
ا خـر خـو مـر ه د ر و ا غ و ا يـي خـپـل و لـس تـه
لـوړ طـا قـت کـمـز وړی سـوی يـي شـکـمـن تـه
پـه ا نـجـا م کـي د ا فـغـا ن تـا ر يـخ تـه خـيـر سـه
تـو ل د پـا يـلـي پـه مـقـصـد يـو د ي د بـنـمـن تـه
فـر يـبـکـا ر د خـپـل هـو يـت خـخـه خـر گـنـد د ي
ا مـا نـز يـه ا ر مـا ن خـي د د و ي کـفـن تـه

ناروي ۱۱۰۷۲۰۱۱

گیله

ژوندون تېر سو خو ار زړگي هيله پرې پرې ده
 ټول دي وليدل په سترگو گيله پرې پرې ده
 خه چي تاپه نيت لرل و خپل وطن ته
 ټول لاهو سول په درياب کي سيمه پرې پرې ده
 بي غوري د خپله لاسه په مرچل کي
 خپل سري وه په په باطن کي هخه پرې پرې ده
 د نفاق زني پي په برخه د پښتون وي
 په کلودي وليدل د دعوه پرې پرې ده
 ترخي شپي به تېرېدلې په تشویش کي
 د سبالپاره نورو وسوسه پرې پرې ده

جوړېدلې توپي د خپل ملگرو
 سترگي سري وي پر چوکي چي هغه پرې پرې ده
 کفاییت د مشرانو د پر کم زور و
 گام تر واخلمه نور ترخه دسيسه پرې پرې ده
 خیانت چي هم ردیف ته ل و گناه ده
 امانزيه وخت سو تېر نور قصه پرې پرې ده

ناروي ۱۰ جنوري ۲۰۱۰

گل او بلبل

په مابین د عاشقانو کښې گیلې وې وې
 راز او نیاز کې همېشه جوړې پلمې وې وې
 که د مینې په خپو کې څوک لاهو سې وې
 هر شېبه د دوی په یاد کې خاطرې وې وې
 گل گل د خپلې مینې نه شا کې دئ
 اند پښنه چې بلبلان بې وسیلې وې وې
 گل فریاد کړې توري شپې څنگه سبکې وې وې
 د بلبل زړه کې لیکلې ترانې وې وې
 گلان ځان سینگاروي چې ژر سهار سې وې وې
 بلبل ډوب د عشق په خیال نوي نغمې وې وې
 د لمر څرک کې گلان ټول په تبسم سې وې وې
 بلبل ژاړې گلان خاندي زمزمې وې وې
 لمر توده لمن پر هر لوري خپره کړې وې وې
 زړه د گل او د بلبل کې اند پښنې وې وې
 په شېبه د وصال دواړه نه مېرې وې وې
 دواړه غرق پورته د مینې ولولې وې وې
 څوک چې سوځي ځان د مینې په لمبو کې وې وې
 اما نزیه د دوی منځ کې زلزلې وې وې

ناروي ۲۳ جولای ۲۰۱۰

صبح

صبح ژر مور ته را درومه اولس ټوله انتظار دى
ټگم اړان دي په مزو کې نېسه همکار ورتنه اغيار دى
بد بختي ده په وطن کې هره ورځ دردونه زېږي
غم د چاپه کور کې شين دى چې و خاوري ته غمخوار دى
اوس عجبته زمانه سوه ورورد ورور په چرت کې نه دى
مرسته پر پرده ځنې تېنې توطئه ده د روزگار دى
څوک فرياد د لوبې کې ځنې مست وي په چرچو کې
انساني معيار ورک سوي د مذهب څخه بېزار دى
پلانونه د بل پنگ دي نور هر څه ورځنې ورک سوه
امانزېه سيل وکړه ضمير نسته دغه کار دى

کابل ۱۱۰۲۰۱۵

غمونه

هـره شـپه وې مېلمانـه زړه کـي غـمـونـه
 رانـه تـبـتـي پـه شـبـو لـيـري خـوبـونـه
 حـمـلـي وکـړي پـر د مـا غـبانـدي چـر تـونـه
 هـر گـړي مـي خـوار زړگـي پـه رنـخـو وړې
 د بـلـتـون خـپـي دې پـور تـه کـنـتـه کـړې

را پـه يـاد کـړم د و طـن بـنـگـلي کـنـتـونـه
 پـه هـر بـاغ هـره باغچـه کـي يـي گـلـونـه
 پـسـر لـيو کـي د مـشـکـو وې عـطـرونـه
 کاشـکـي خـلگ هـم بـيـنا پـه رو بـنـايـي وای
 د عـلـمـي زده کـړو لـپـاره فـرـصـتـي وای

د پـر افسـوس د و طـن غـم پـه زړو کـي نـسـتـه
 پـر مـخ تـلـلي تخـنـيک هـم پـه لاس کـي نـسـتـه
 هـيـخ زړه سـوي يـي پـر ولس پـه پام کـي نـسـتـه
 خـکـه فـکر هـلتـه د پـر کـوي مـز لـونـه
 بـي ا خـتـيـاره مـي د خـيال وې پـر وازونـه

غم د هـري لـوري خـغلي د زړه کـورتـه
 بـې حـسـابه وروان وي لکـه پورتـه
 چـي مېلمـه وي مـه پوښـتنه کـوه نـورتـه
 هـم د شـرقه هـم د غـربـه را کـوچـېري
 د بـر ظـالم دئ هـيڅ يـې زړه نـه راسـو وچـېري

د ايسـاف د بـر قوتونـه مېلمانـه دي
 مېشـته سـوي د ترور يـزم پـه نامـه دي
 ټولـه موخـه يـې خرگنـده پښـتانه دي
 صـداقت نـه معلـومېري پـه گفـتار کـي
 هـره ورځ نـوي وعـدي وي پـه اظـهار کـي

پـه عـمل کـي دورنگـي راتـه ښـکاره سـي
 پـه دوسـتي کـي نـژدې خـپل هـم بېگانـه سـي
 پـه صـحبت کـي تـر مطلبـه يارانـه سـي
 ورتـه گـورم بېخـي د بـر بانـدي خـورېم
 چـي يـې ويـنم هـر شـبه زړه کـي کړېم

بـې غـوري چـي مخـامخ سـي پـه وروري کـي
 چـم بازي هـم مـروج سـي پـه دوسـتي کـي
 بـهـانې دي تراشـل کـېري پـه يـاري کـي
 صـداقت پـه زړه کـي نـسته صـرف بيـان دئ
 د ښـه کـر ودرک يـې ورک پـه ټولـه تـوان دئ

ټول بې ځايه كوښښونه څه لپاره
 اخير ټولنه يې وروان پورې ريوه لاره
 سپين كفن ته به ورلو وپرو بيله سواله
 چې پوه نه سي څو كد مرگ ژوند په سرحد كې
 خپل د نيت نتيجې وينې په لحد كې

فكر نه كړې فيصلي وې انصافه
 په ژوندون كې پر خپل ځان وې خود كفافه
 معاملې چې تل كوي نه وي شفافه
 دغه ټولنه سپكاوي ده شرافت ته
 توهين كېږي د هر لور نه عدالت ته

په پيسو باندي خوشحاله خپل زړگي كړې
 په نامه د پلار نيكه تل شرمگي كړې
 په ټولنه كښي فاميل ته نام بدي كړې
 سپين سترگي ده هـيـڅ د خدايه نه بېرې
 سترگي مړې كړې د عالمه نه شرمېږي

هر مجلس كې لوي تسبيح غټي خبرې
 په هر بحث كښي د مطلب خوږې اتري
 ځني وخت لا په دروغو پسې غلبي
 دا عجبانه زمانه سه امانزيه
 تاوانونه رسوي خپل كنه پرديه

غروب

د اسمان پر مخ چي سرې لمبې نڅېږي
تاريکه ورسره مل وي که رڼا
د فلک غروب سور رنګ دئ اختيار کړي
د بڼکلا تصور نه که پرې زړه زما
که بڼا يست پسې موجونه د تيارو سي
اما نزيه شپه تېرېږي سسته سبابا

د سمير ۲۰۱۰

عيان

كه ټولني ته عيان سوان سوي په دوه ژبې
خبردي غواړه چې ثابت دي خپل هويت كړي
په دروغو خپل عمل هـيـخ نه پوښـپـري
دورنگي به كله پټ تل حقيقت كړي
كه څوك سترگي پوټوي د واقعيـت نه
په باطن كې ځانته جوړ بل مصيبت كړي
ننه به دا وي چې د پوهي لاره خپل كړي
په رڼا كې به ملت ته مل عزت كړي
پايـلي ټـولي بـې تـوښـپـي وي فرېـكـار ته
امانزيـه لـردي چـرت وـهل عـادت كـړي

ناروي ۲۴ اکتوبر ۲۰۱۱

عندليب

عندليب چي ټولنه شپه زړه په هوس و و
خوار زړگي په انتظار په خپله هوس و و
سحرگاه د لمر په څرک کي چي گلزار سو
لېونې د يار په مينې کي بهار سو
شنه اسمان ته پروازونه ځني کېږي
سړي غوټي دي چي غوږې پلني کېږي
نامراد هوس نږدې سو حقيقت ته
عشق رشيتي پر ليدو سو واقعيت ته
که حاصل کړي راز او نياز د زړه له کومي
امانزيه پورته کبته هلته درومي

ناروي ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۱

عمر

ژوندون تېر سوډ پېر را پاتې ته عمر نسته
 زړه زهیر سویم بې توانه سپر نسته
 هره ورځ نوي دردونه را بنځکاره وي
 دوا خورمه لاس او پښې را زولانه وي
 بینایي د سترگو ورځ په ورځ کمېږي
 د زړگي رگوننه هره ورځ سستېږي
 هر قسمت د بدن نوي پلمې غواړي
 که نری شمال راځي بهانې غواړي
 د نناوړه مرضونو مورريزش وي
 سپرې تېرې ورسره یان نورلرزش وي
 د ځيگرو وضع خرابه سي بې حده
 تداوي ته ضرورت سي بې سرحد
 دوانه کوي تاثیر پر مکرور باندي
 عام او تام په ارامي که لږ خوب کاندې
 په غذا کي لږ پرېه زورت ته ضرور دئ
 ماچي کي تجربې دغه ضرور دئ
 که سالم وجود پېرزودي خپل پرځان وي
 امانزيه د ورزش دوسه تي پرتوان وي

ناروي ۰۱ اکتوبر ۲۰۱۱

علم

د علم په رڼا كې څوك پوره نه وي له ځانه
كه هر څومره زده كړه وسې بيا هم لږيې له گمانه
يو سپړي ولي مغرور سې چې يو دوي خبري زده كړي
تحصيل وكړي خپل لپاره ځان او چت بولي له چانه
توقع له هره ځوانه علم زده كړي خپل تر وسه
له داناننه اولس غواړي عمل ډېر سې له توانه
د غرور بام ته مه خپڙه خدمتگار د خپل ملت سه
تجربې دغه بنو دلي مرستي ډېرې كړه پرېمانه
بخيلې پر وروڼو موممه كړه مشوره د امانزي ده
لږ هوس به موقتي وي خوښي نه وي له رښتيا نه

ناروي ۰۸ سپټمبر ۲۰۱۱

عقل

ناکرار زړه مې بېدیا ته په هـوا سو
عقل نه ورسره ځي په ملگرتيا
په بڼا یستد اروپا زړه په سودا سو
فکر نه ورسره کړي په ملتيا
که بېلتون د خپل وطن سره پخلا سو
تول به ځي پریوه لاره په رشـتيا
جوړ احساسه د وطن خدمت که ستا سو
دنده بولـه واقعـي لـه فـکره ستا
امانزیه که دي زړه د غم په خوا سو
خپل وطن لره ورځه خو ځله بیا

ناروي ۲۰ جولای ۲۰۱۱

عدالت

کاشکې داسې یو اصول وای چې سینه په چاکېدلای
 جوړیوښه عادل نظام وای چې اولس ورته تسلیم وای
 کاشکې داسې عدالت وای زما په زړه ښه پوهېدلای
 پورته سوی یو ښه گام وای افغانانو ته معلوم وای
 کاشکې عقل مو تنویر وای رغ هر چا ته رسېدلای
 یا گتلی مو ښه نوم وای د هر چا زړه ته صمیم وای
 کاشکې غم د وطن نه وای نه هېڅوک په خبرېدلای
 نه لوېدلای موږ په دام کې نه یی صاحب ښه زعمیم وای
 کاشکې نه وای تهمتونه ییاد رواغ نه جوړېدلای
 نه دیو بل چغولې وای نه پر اېلم دومره ضخیم وای
 کاشکې ذهن وای روښانه ټول نړی ته ځلېدلای
 ییادېوه د علم بل وای مخ څرگنده د غلیم وای
 کاشکې نه وای اشغالونه یی اولس نه ژرېدلای
 ټول په خوله او ژبه پوه وای په برخورد کې ښه حلیم وای
 کاشکې زړه عقل ته مل وای پر ښه لاره سره تللای
 ټوله ژوند په اتفاق وای په یوه خوله به تصمیم وای
 کاشکې ټول په یوه فکر ییاهر کار ښه سنجېدلای
 د پر په علم کې انصاف وای جوړ به هر لور ته تنظیم وای
 کاشکې زړه د امانت وای وطن ښه سمسورېدلای

یا ټول زړونه سپرېدلای لیری غم پوره تعلیم وای

ناروی ۲۰۵۲۰۱۱

ظالمان

ظالمان در تـرس انـد زاعـمال خویش
گناهان شان بسیار شد ز کـمال خویش
حملـه ورشـدند در روز روشن بـه خانـهٔ مـردم
بـردنـد و دزدیدنـد بـغیر ز سـوال خویش
خدا نـاترسـان بریدنـد گـردن بیچارگان
سـوچ نـکردنـد بـه فـردا ز زوال خویش
انصاف نـبود در ویرانی قصـه دارالامان
همچو خانـه های شـخصی قبضـه شد ز جـمال خویش
سـتمگران اخـر بشـکند امـانزی بیـین
خداونـد مـددگار بیچارگان ز وصال خویش

۱۰ سپتمبر ۲۰۱۰

طالع

د طالع سلسلې څلورې کلونه کلونه
 پریږدو چا برابرېږي کلونه کلونه
 که مداح د یو ناپوه لسه ځانه جوړ کړي
 بڼه یو چانس بڼه پیدا کړي کلونه کلونه
 په یو ګروپ کې ځان تنظیم کړه د حزبیانو
 لاس پرته باندې تېرېږي کلونه کلونه
 ټول مننه په پټو سترګو څه چې اورې
 بڼه سړی درنه جوړېږي کلونه کلونه
 تجربې راتنه بڼه د لې په کراتو
 چې تحفې ته کتل کېږي کلونه کلونه
 که یو څوک په عقل پخ او یا غېږین وي
 انتقاد یې نه خوښېږي کلونه کلونه
 بې موره په توصیف ده لګیاسه
 بیا به هر څه دررسېږي کلونه کلونه
 ستا په هڅو که د دوی گټې خوندي وي
 ځکه دوی په تاننازېږي کلونه کلونه
 که یو وخت د چا په گټو کې تاوان سي
 نو خپل یار و رورقربانېږي کلونه کلونه
 هېڅ معیار د عدالت په منځ کې نه وي
 ټولې هڅې و یجېږي کلونه کلونه

د نیا ټولنه په پرمختګ باندې ولاړه
امانزې ته معلومېږي کله کله

ناروي ۳۰ سپټمبر ۲۰۱۱

شعارونه

نن محتاج ستاد دربار یو
ستر غنځی پروردگار
تول ولولس پرېشانه سوی
ته غمخور یی ممدگار
هره ورځ نوی ناورین دی
خلک ډېر دي توبه گاره
د علاج چاره یی نسته
زړه مېی سوخي لسه انگاره
تمنا ستاسی مقام ته
مرستندوی ته کردگار
زمزم یی دی ناشولتي
لېرې مله م راکړه سرازگار
تو طبی زمزولولس ته
ستري ډېر سوولسه بېگار
شعارونه د نفاق دي
امانزی ترې توبه گاره

ناروي ۱۷ اگست ۲۰۱۱

شپول

توره شپه ده ننه په تنه دره کي قوت دئ
 تاريخکده په پسر سپورمي باندي زحمت دئ
 پر بنایسته مخ چي تور شپول دئ غور پدلی
 پر بشاني ده شواو خوا ته يي محنت دئ
 سپين بدن يي لاله اند د غم خپو کي
 د خلاصون په گردابو کي حرکت دئ
 لوی خبته په خپل توان رحم پروکړي
 د سپين مخ په پلوشو کي يي لذت دئ
 زړونه ته پلونه اند بڼو کي انتظار دي
 د وسواس نارې دي پورته مه مصيبت دئ
 امانزي چي ورته گوري پر بشان سو
 چيغې پورته الهې قوي قدرت دئ

ناروي ۱۸ اگست ۲۰۱۱

سوله

سوله غواړو پوه وطن کي
جگړه پلننه پوه لمن کي
دا بدرنگه جنه گدي ورک سسي
اتحاد دي جوړ پوه وس سسي
خپل هيواد به ژر اباد کړو
پر مخ پورته به سواد کړو
لاس به نه اوږدوو چا ته
کچکول نه ايردو سببا ته
خپل هيواد به مومسور سسي
رانه ليري به پيغور سسي
د تعلیم لاره به خپل کړو
شفت به يو پربل کړو
دولس دغه ارممان دي
امانزي زره ته عي مان دي

ناروي ۱۰ اکتوبر ۲۰۱۱

سلام

د اسلام بنسکلی رهبري پي پاک رسوله
ته مخکنډ خپل امت يي پاک رسوله
اميدوار ستاد د ييدن ټولنه اسلام دئ
په نيوانو کي سردار يي پاک رسوله
امانزي يم ستا مقام ته مې سلام دئ
د اسلام علمبردار يي پاک رسوله

ناروی ۰۱۰۶۲۰۱۱

سکاره

سـرې سـکروتي پـه سـينه کـي اـيـرې کـېـرې
تـور سـکاره چـي پـه هـجران کـي ذرې کـېـرې
کـه تـازه د اور لمبـي نـه سـي پـه زړه کـي
بـي پـو کـلـورنـگ سـپـره هـورې مـرې کـېـرې
کـه هـجران دـي هـره ورځ پـرزړه مېلمـه سـي
د افسـوس نـارې بـه چـيـري کـودې کـېـرې
د حـسرت نغمـو کـو گـل پـر سـراخيـسـتي
تـول بـدن مـي راتـه سـوځي لمبـي کـېـرې
امانـزيـه زړه دـي خـوره تـر څـو ژونـدي يـي
و طـن نـسـته پـه هـجرت کـي دـي شـپـي کـېـرې

ناروي ۲۳ مارچ ۲۰۱۰

سرمایه

خومره ته لاس او گڼې پان په فلاکت کې
هومره زړه دي تسلي کې په عزت کې
چا چې کې بې زحمته بې چرچې دي
بدبختي يې په نصیب مري په وحشت کې
خوشحالي په زړه کې ډېره د بې وزلي و
غم لړلې بې ايان په واقعیت کې
د مفت خورو هم پېش ډېر فخر خراب وي
خوب يې نسته د خپل ځان په عینیت کې
امانزیه نېک ناسی بېه سرمايه ده
افتخاری يې جاويدان په حقیقت کې

ناروي ۱۳ نومبر ۲۰۱۰

ستم

زمـا پر کـور پـردی سـتمه
 رانـه تـه ولـدي خـپـل تـغـر کـر کـر
 لاس دي واخـلـه زمـه وـر د کـوره
 مـو رنـخـو ورسـو و سـتاد لـوره
 سـتـا عـمـل دئ چـي ولس مـي پـه خـو ر بـري
 زما ورونيـه افغانـان مـي پـه کـر بـري
 يـتـيـمـان مـي پـه ژر بـري
 خـمـره د بـر سـو و پـر المـونـه
 زمـا پـر کـور پـردی سـتمه
 زمـو و بـگنـاه راتـه بـيـان کـر
 نـه مـو کـارد چـا پـه کـاردئ
 سـر راپـورتـه کـر پـه يـواري
 پـه هـر کـور کـي سـتـه بـغـاري
 ولسي ولسي زمـو و پـر خـاوري سـتـا جـفـاده
 ولس مـنـخ کـي بـيـا غو غـاده
 وړکـه سـتـا لـه خـو و ا و فـاده
 زمـو و نـه وړک پـر تـا بـا و ر دئ
 زمـا پـر کـور پـردی سـتمه
 مـو و بـر د خـاوري حـفـاظـت کـر و
 دغـه زمـو و لـو و جـيـبـه د
 کـه ژو نـدي هـم يـو افغان و ي

ورسره بېه يې وچــدان وي
 وژل کيــم بې مرامــه
 نن کمــزوري يــو بې توانــه
 يــا پــر ځــان يــو بې گمانــه
 خپــل لــه ځــان لــه لــرې خبر ســه
 زمــا پر کــور پردی ســتمه
 څــه برهــان لــرې پــه زړه کــي
 فکــر څــه لــه هوســه پېرې
 خلــگ څــه وري وســيلې ته
 پــه بــد نيت گــوري جگــرې ته
 تــه بــه وينــې تاوانونــه
 هــم بــه گــوري پرهاړونــه
 ســت بــه سات وي اندامونــه
 لــرې هونــب يار ســه فکــر وکــرې
 زمــا پر کــور پردی ســتمه
 زه د پلار افغــان بچــی يــم
 مــور شــيدې مــا ته راکــرې
 مــوږ تــه دواړو دي بــودلې
 مــوږ هغــه کړو چــي دوی کــرې
 ســد دي درولــه وســرتــه
 يــو واري وگــوره بهــرتــه
 قــربانــي بــه شــي د شــرتــه
 څــه ورکــېرې خپــل پرتــه
 زمــا پر کــور پردی ســتمه
 احســاسات د څــو کســانو

ســــپين ســــترگي او بــــې شــــرمي ده
 د مــــلت حــــق وــــوق پــــه زور خــــوري
 خپلــــه هــــم د بــــل ده نــــور خــــوري
 انصــــاف هــــيڅ نــــه لــــيدل كېــــري
 پــــه غــــوړ نــــه اوړ بــــدل كېــــري
 عــــدل هــــيڅ نــــه كــــتل كېــــري
 قــــضاوت خــــو و بــــيخــــي نــــسته
 زــــمــــا پــــر كــــوړ پــــردی ســــتمه
 كــــه تــــه بــــه كــــرې او كــــه بــــد كــــرې
 تــــول پــــه تــــا پــــســــې حــــساب ســــته
 ســــردی كــــنــــته كــــرې هــــر بــــوان تــــه
 لــــر غــــوړ و نــــيســــه بــــيــــان تــــه
 پــــنــــبــــمــــاني بــــه بــــي فــــايــــدي وي
 د رــــپــــســــې بــــه غــــلبــــې وي
 د هــــر لــــوري بــــه بــــېرې وي
 ا مــــانــــزى بــــه د رــــپــــه يــــاد ســــي
 زــــمــــا پــــر كــــوړ پــــردی ســــتمه

ناروي ۱۵ اکتوبر ۲۰۱۱

سباوون

بلبلان پپه چيغه ههار سول
شمين سهار سو پپه سمون کي
بوی د گل و لپوني کپرل
د سحر پپه پيوس تون کي
گل گل پپه عطري پاشي
د فکرونو پپه بدلون کي
د بلبل زړه پپه مستي سو
مطربان سول پپه جنون کي
د بلبل خول وړې نغمه پي دي
زاره چاودي سول بيلتوون کي
امانزيه بنه يپي واوره
خوشحالي ده پپه ژوندون کي

ناروي ۲۰۱۰ ۲۱۲۲

بنايست

چې بنايست د خپل وطن ويښم په سترگو
عقل فکرسرگردان وي راته بيا بيا
لاماشوم يې د وطن مينه زده کېږي
هغه خپله نه راغلي تاته بيا بيا
افغاني بچيان روزلي په زانگو کې
والدينو ورنښودلي ده ته بيا بيا
د وطن په محبت کې ځان بندي کړه
افتخار جاويدا نې وي کله بيا بيا
د مرگي که ډېر تلوار سي امانزي ته
چې قسمت ورسره نه وي نسته بيا بيا

ناروي ۲۴ اپريل ۲۰۱۰

سالنگ

د سالنگ درې مېي سترگو ته درې بري
د پغمان تپې مېي مخته خرگنده بري
کله ولاړ سم مخ پر غرود ناروې کړم
شني درې دي چي لېر مينه په ماتي بري
ارغندا به ستا باغونه چي ري نسته
امانزي يېم خپل باغچو ته مې زړه کپري

ناروي ۲۲ مارچ ۲۰۱۰

زور

زور په لاس د زورواکانو ټول جهان ته معلومېږي
هر څه ټوله په پیسو دي اولسونه په خورېږي

یویشتم قرن شروع دئ لوی توپان شرق میانسه کي
ډېر مرموزه پلانونه د پردې شات ته سمېږي

سدد عقله دئ وتلی د نا اهلو پیسه خوړو
بېگانه لمسون یې خوښ دئ خپل وکورت ته دښمنېږي

د پردې توپک په مرسته سترگي پټي ورور وژنه
خپل وطن ویجاړوي دوی هېڅ د خدایه نه بېرېږي

بیخ رینه د انصاف خپښي هر ساعت په ټول نړۍ کي
د ځنگله قانون حاکم دئ زور پر حق تل به قبلېږي

مذهبي فتوایو ټوله همنه واد روشنفکر
فیصلې د دواړو گوره د زورواک په گټه کېږي

امید دیر سته چي ماتېږي دا طلسم په نړۍ کي
امانزی به وي که نه وي لوی څښتن به په پوهېږي

ناروي ۰۲ سپتمبر ۲۰۱۱

زوال

چې روان منځ پر زوال سې په ژوندون
 ځوانې ولاړه خواري خوشې په ژوندون
 که موږ نه سو پنځوس کاله په حیات کې
 بیا به هیڅکله موږ نه وي په ژوندون
 دلېوه سترګې خو وږي وي له اصله
 قناعت یې نصیب نه سې په ژوندون
 څه توبنه چې دې گټلې په پلمو ده
 سرلوري پکښې نه وینې په ژوندون
 که قاضي د خپل عمل په زړه کې اوسې
 ولي ځان دومره ذلیل کړي په ژوندون
 که په سپکه سترګه گوري خپل ضمیر ته
 ستا گټلې به نور وځوري په ژوندون
 که په حرص څوک رسېدلای لوړ منزل ته
 نور به لوړ ټول انسانان سې په ژوندون
 قناعت زړه ته پرده وي امانزیه
 چا چې کړی سرفراز سې په ژوندون

ناروي ۰۴ نومبر ۲۰۱۱

رونډ

سالم فکرت ته په کار بنښه قضاوت دئ
 پند و سترگو ته مشکل په عدالت دئ
 تربگننې پردې پسر سترگو غوړېدلې
 بینا خلگي هم راننده دغه حالت دئ
 که یو څوک په لوړه کچه هم خونخواروي
 قهرمان یې جوړوي ورتته عادت دئ
 د الله جواب به څنگه ورکوي څوک
 چا چي کړې بې موره سرخاوت دئ
 د شهید لاس به درلو پوري تل گرېوان ته
 ستا عمل د دې روښان نه دلالت دئ
 د ملت حقوق چي خورې په څو نفرو
 د اولس پسر هیلو ټولنه تجارت دئ
 مرگي حق دئ د حساب ورځ رارسېږي
 د بازخواست مهال هر چا نه په قیامت دئ
 د ستم ناورین یوازې پسر پښتونوي
 د دوی ټول حقوق خوړل ورتته عادت دئ
 د تاریخ سم قضاوت ته منتظر سه
 یاسر کښته کړه گرېوان ته نجابت دئ
 امانزیه داسي خلگي د زړه سوي دي

که دوی پوه سې خپل و خانت هانته دئ

ناروي ۲۰ سپتمبر ۲۰۱۱

رنځور

پاکه خدايه دارنځور زړه مې را بنښه کړې
د وطن د بڼې منان ټول راتنه پانډه کړې
عقده گيره خپل وطن ته بلا سوي
د شپې غله دي لمر خاتنه ته ملا سوي
جهانسوز خاوري ايرې بنکلی غزني کړ
افشار هم لوی کندهار ويجاړ بيخي کړ
د مغل د کارن نامو خبرې پرې پرېږده
د کابل ميونډ جادې ويرانې پرې پرېږده
د سراج قصرونه کنده او کنده والسه سول
د وطن شتمني خرڅ پر بيگانسه سول
انصاف نسته مړوي دي خپل نسونه
فخر کاندې چې مردار کړي خپل هډونه
د پردو د لاس الوته دي گرځېدلې
خود سړي ده سترگي نه دي شرمېدلې
نه بېرېږي د قيامته لسه سبحانه
امانزيه دغه ډله سوه پرېمانه

ناروي ۰۸ سپټمبر ۲۰۱۱

رنځ

که غم ستا سره مېلمه سو
یادي زړه په رنځ اخته سو
روح کي څه درېښه سو
فشار ولسي پراوړه سو
ټول علت وسپره ځان ته
اطمینان چي بڼه پوره سو
یو ځل بیا غورپروکړه
چي تصمیم دي فیصله سو
غم رخصت کړه ځني ولاړه
اوږه سپکه مخ ته بڼه سو
امانزي وم په غم وکي
ټول رخصت زړه ته پرده سو

ناروي ۲۴ جون ۲۰۱۰

رمنز

که اگاه سي څوک په رمزد خپل ټولني
ژرپي وهېږي اوردئ بل د خپل لمنني
ارزبنه د وطن من لولپه سه سول
څوک نه غواړي لاس کي لنه د خپل وژني
واقعيت د خپلي خاوري باييد درک سي
هله ځه پر هغه لارد خپل ژمني
چاچي کړي خپلي خاوري ته خدمت وي
افتخار يې همپشه د خپل ټولني
امانزيه که څوک غواړي سرفراز سي
منځ دي نيسي په تلوار د خپل مرگوني

ناروي ۰۹ اکتوبر ۲۰۱۱

رازونه

لوی څښتنه تاته پته رازونه دي روښانه
د مرموزو اندېښنو ټولنه خوبونه دي عياننه
سپينه ورځ په روښنايي کي ټول خيالونه لېوني سي
د شپې په تاريخه کي ټول فکرونه سي پښېمانه
قدرتمنده د پرنه اهلې زړونه ته پرلاري سم کړي
بې رحمې پر اولس د پره افغان وړونه بې توانه
هره ورځ قتل او قتال د پوښتني سپري نسته
ته قادره توانايي زموږ دردونه کړي اسانه
صابر بنديگمان هموره شکر باسي ستاد رحمه
امانزي درنه راضي يي نعمتوننه دي پريمانه

ناروی ۱۱۰۲۰۱۰

د زړه راز

ژوند په منډه منډه منډه ځغلي د خزان شپېلۍ رغېږي
دلحظ وپوه تېرېدو مې دارمان کښتۍ ډوبېږي
ژونده څومره دي تلوار دې بې درمانيه ځغلي وړاندي
لږ فرصت په لاس کې را کړه لږ مهال د خوښۍ کېږي
زړه څو کله په تپو کې خوشحالي تر حده تېره
يا هم داسې غم نازل وي په سلگۍ سلگۍ ژرېږي
که لږ ځير سو تېر زمان ته دانصاف تله وه سپکه
بې غوري تر حده تېره پېرزوينې کمکۍ کېږي
بيړه نسته د پاک ربه امانزيه سپين سترگي ده
په رڼو سترگو يې گوره پراولس دي بازي کېږي

ناروي ۱۰ اگست ۲۰۱۱

خطا

که خطا دي وی په زړه کي خپل وطن ته په هوس
پر غلطه لاره غلغلي نه پوهېږي ته په هوس
سترگي پټي بي سنجشه که څوک ځي پريوه لاره
خاه ته لوېږي بي خبره چيغوي پورته په شرس
خيانت د خپلي خاوري په انجام کي سرخوړل دي
چا چي ځان دئ ازمايلي پايلي ورته په مگس
ندامت به دي حتمي وي يو وار غور پرې وکړه
چاره لږد پنبېمانی وي غم يې ډېر سته په غرس
که څوک ځي پر پردی تره پنبېماني ورسره ډېره
دغه لاري دي څرگنده امانزي ته يوپه لس

ناروی ۲۰۲۲۰۱۰

خاوند

چي څرگند راته په شه شدد او مد مفه موم دئ
د عزت او د ذلت خاوند معلوم دئ
ټولنه ته تگ راتگ چي ستا په اراده وي
اواز پورته ستا دربار ته د مظلوم دئ
دايمي بقاء چي نه وي په دنيا کي
امانزيه د دې سوال سرحد مبه موم دئ

ناروي ۲۹ مارچ ۲۰۱۰

څوک

څوک بخيل وي يا بدنيتته که ظالم وي
دوی درې واړه دي بيمار که په عالم وي
که اخته سوي په مـزمن مرض وگوره
هرگري فکـر لوېدلې په ماتم وي
هونـبـيـار ان دي پرهيزگار د دغه کاره
امتناع يې په مرضـرورده که حاکم وي
د بنـيـادی ورځـي يې نسـتـه بيمـاران دي
ژردي ځان تـداوي کاندې که معلوم وي
خپـل د زړه وينـي به خـوري دوی امانزيـه
څوک چي نه کړي دغه کار يـونـبه ماتم وي

ناروي ۲۲ اگست ۲۰۱۰

حق

کـــه د زور قـــد رت تـــل پاتـــه بـــريـــالی وای
اوس بـــه تـــول جـــهان کـــي يـــو شـــخص زـــمريـــالی وای
حـــق غـــالب پـــر بـــي غـــورانـــو قـــضاوت دئ
کـــه حـــق نـــه وای اشـــغالگر بـــه بـــريـــالی وای
هـــري پـــری کـــي ډېر ظـــالم ســـتمگران وه
امانزیه جـــوړ پـــر ابلم کـــه زورواکـــی وای

ناروي ۲۴ اکتوبر ۲۰۱۱

خراغ

بل خراغ په لاس کي واخلمه د سواد زهنا خپره کړه
تاریکي له منځه یوسه هرځای بله ستا ډېوه کړه
څه مکتب ته ور روان سه د تعلیم مشعل لگېږي
په زهنا یې ځان تنویر کړه علم خپل بیا وسیله کړه
خپل وطن که ابادېږي صرف د علم په زهنا کي
امانزیه علم بڼه دئ تل د هر چا مشوره کړه

ناروي ۱۲ اگست ۲۰۱۱

جوهر

ټولنه ژوند د کار جوهر انسان ته را
په روزگار کې ورسره سهوه خطا
که دوران د ژوندانه فارغ غم وای
خوک به هېڅ نه پوهېدای په خوبه ستا
تجربې دي چې مور سم مخ ته روان یو
په کمبود یې پر اېلم جوړ پر هره خوا
که دي پوهه د مطلب ب هـ د فـ پر لاروي
په وار واری یې تجربه که په ملتیا
که د علم روښنایي ورسره مل سې
امانزیه کار پخپلې پرې په رشیتیا

ناروي ۲۴ می ۲۰۱۰

جمال

شکر کاره صنعت گـردی مهربان دئی
حکمه هر انسان جمال ته دی حیران دئی
د بنایست رنـادی شـپـی دی زخمـی کـری
په زوال کی دی جهان بیخـی ویران دئی
انس او جن ستا په دیدن هـیـخ نه مـرـی
امانزی نن پلوشـو ته دی عریـان دئی

ناروی ۰۸۱۴ ۲۰۱۰

توان

پاکه خدایه لوړ عظمت دي ستا په توان کي
دېره لو مهرباني ده ستا په شان کي
بې له شکه ته مالک یې د پت زړونو
رنخو زړه ته ممد او او په یوه ان کي
امانزی شکر گزار ستا د احسان یم
د شکران طاقت نه وینم خپل په ځان کي

ناروي ۲۷ جولای ۲۰۱۰

تقدیر

زړه مې بنډ دئ په گروي کي ستا په مينه
شريانونه پکښې وچ سول هم سره وينه
د برتيره خنجر بنځ سوي زمور په زړه کي
افتخارد تړول اولسس به ماتوينه
که احوال زما پوښتي زړه به دي سوخي
د وطن غم جوړ ماتم دئ چي راځينه
د نړۍ څارگري دلبي ښکر په ښکر دي
په مابين کي هر څه زمور ويجاړ وينه
مرگي حق دئ چي قسمت وي پوره سوي
امانزيه په تقدیر کي هر څه وينه

ناروي ۲۰ اکتوبر ۲۰۱۰

تثبث

عقل فکړ ځغلي تشبث پر هر هره خوا کړي
هدف ورتنه څرگند وي چي خوشحاله په پاچا کړي
کله رنځ او مشقت په مخه ورسوي
بيا ژور ژور مننزل دلاري بيا کړي
په ژوندون کي به د هر مرام خوندي گوري
کرځي خوښ کله نا خوښ چي څه پيدا کړي
گردابونه پورته کښته وي په مخکي
هدف يو چي تاريخ ژوند څنگه رڼا کړي
ښه چانسونه په ژوندون کي بيخي لبروي
خوشبخت څوک دئ امانزيه چي ملتيا کړي

ناروي ۲۰ جون ۲۰۱۱

تسکین

د زرګي فریاد او چټ سو د تسکین چاره یې نسته
ترخې شپې اوږدې بې حده د تمکین چاره یې نسته
شپه او ورځ په غوږو او رم لوی خبري دي ووالی
د عمل اثر کم سو د دئ د دوربین چاره یې نسته
د فکر و نظر خواهي ده قیاسي پېش بیني ډېره
انتقاد خورا ډېر سوی د تضمین چاره یې نسته
ځیني ناست وي خاوري پاشي مخامخ پررونه و سترگو
درواغونه ډېر جر جوړېږي د کمین چاره یې نسته
کوښښونه خورا ډېر دي هدف ټول پر مادياتو
امانزی ورتنه حیران دئ د خورجین چاره یې نسته

ناروی ۰۶۰۲۲۰۱۱

تجلا

ستاد ژيړم څخه تجلا چې رابښکاره سي
تغیر ټول د توري شپې بيا زولانه سي
باغوان زړونه هڅوي د کار و لورت ته
بلبلان شبنم ته زړه جار مستانه سي
هرې لورت ته نوی ترنگ نوی نڅاوي
امانزیه زړه کباند ييا پروانه سي

ناروي ۲۰۲۰۱۱

تاوان

ژبه لال کړه چي د زړه نه په هـوا سي
عقل گوره همپشه يي په سلا سي
ظاهري خبري هيڅوک نه مني ستا
بڼه به دا وي چي عمل په تجلا سي
دوه مخي تل په تاوان وي امانزيه
څوک چي کړي دغه عمل خپله رسوا سي

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۰

پيوستون

که د زړه لسه تلنه پوه سې په ارمان زما
ارمانجن دي پيوستون ته شهيدان زما
چې مې واورې اندېښنې د زړه لسه بېخه
ډيورنډ خط نه مني په ټوله توان زما
بلوڅان او پښتانه دي سره وروڼه
لاس به ورکړي لسه ښه نيت به افغانان زما
مناسبت فرصت په لاس موږ ته راغلی
په غيرت کې دي بياتوره تورياليان زما
پښتنو او زاوې سا سي په نېغه
اولسونه به يو ځای سي په گمان زما
حق رسېږي خپل حق دار ته امانزيه
جنگ چې ورک سي سمسور که افغانستان زما

ناروي ۲۹ اگست ۲۰۱۱

بیان

پاکه خدایه ډپر ممنون ستاد احسان یم
په روښانه زه گویا ستاد بیان یم
خومره هیلی چي زم اوې په ژوندون کي
تر حد تیره رسېدلي په سمون کي
امانزی شکر گزار یم ستا له مهره
توبه گاره په کرات یم ستا له قهره

ناروي ۰۲ نومبر ۲۰۱۱

بلبلان

د شپې پروت وم په خيالو کي چي سهار سو
 زور تر غوږونو سو سر کي چونه سار سو
 د سرود نغمې سوې پورته د بلبل سو
 ترانې وې په مسرتي کي چي بهار سو

څوک ژړا کړي د بيلتون څخه نالېږي
 څوک غمگين وي خپل د مينې نه جارېږي
 پاس او تپي وي پروازونه په گلشن کي
 زرونه ډېر په و اويا لانه کرارېږي

لېونیان د عشق خبر نه وي لانه
 چي یخني سسي د خاتول زړه پرېشانه
 زمزمې د بلبلان سو سسرتي کېږي
 داسي برېښي زرونه ډک وي لانه فغانه

يو چي ډېر په زړه بېتاب وي لېونی سسي
 بل د مينې په ارمان کي سپلنی سسي
 څوک مخ ونيسي بېديا ته غلغي غرو ته
 يارنځور په زړه زخمي ځني زگيروي سسي

که د حال پوښتنه وسوي د خوارانو
زخمي زړونه وي ناراض د دښمنانو
امانزیه که خبر دوی د حال سوي
خپل سرونه ټکوي د بې غورانو

ناروي ۱۱ نومبر ۲۰۱۰

بډايي

ننه خانې ننه بډايي کوم
مسافر خومره خواري کوم
ننه پوه فکورد قصروي م
خه لوم پرېښويدو م
لوی خنډ تن ته عاجزي کوم
سيم او زرنه جډايي کوم
زه ممنون يې د پېرزو م
احسان منددوسيلو م
ژوند کې ډېره خوشحالي کوم
امانزې يې بډايي کوم
د بڼه ژوند پېرېښويدو م
چيري خوښ هلته په شپو م

ناروي ۲۲ اگست ۲۰۱۱

باور

تـــول بـــاور د اولـــس ولاړی
اعتمـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

وړور پـــر وړور بـــې اعتـــباره
اعتقـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ســـتره لوبـــه شـــروع ســـوي
ســـم جـــه ا د پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ویرانـــي تـــه ډـــر تـــلاښ دئ
خـــو صـــياد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

د بـــن مـــن پـــه نـــوي بـــه
انتقـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

کونښنـــو نه د نفـــاق دې
یـــو شـــداد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

امـــانز يـــه دا خـــه حـــال دئ
چـــي رشـــاد پـــه مـــنځ کـــي نـــسته

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۱

اوبنکي

سستا پرممخ اوبنکي به پري
 لوند گرېوان دي معلوم پري
 په طبيعت خراب خراب سوم
 پرزرگي کباب کباب سوم
 په ليد و تراب تراب سوم
 چي بغياري پورته که پري

د غريب سوي ناري دي
 د ظلمونو سلسلې دي
 خپرې سوي تاريکې دي
 ورخ په ورخ چغې جگې پري

د افغانان چي ته گوره
 درې دره گوربه گوره
 غريبان سول بې له کوره
 يوپه بل باندي خور پري

ورته گورم په عذاب سوم
 په زغملو کي کرياب سوم

لــوړ ا حــســاس و رتــه نــو اب ســوم
زړه مــي و ســو وځي و يـلـېـږي

ډېر بېرحمه ظالمــان دي
لــش بــي و زلــي يـتـيـمــان دي
گيـر پـه جـنـگ كـي افغانــان دي
هـر گـر و يـنـي تـي و يـږي

لــا مــرگ ژوبلــه ســوله ســخته
لــر فرصت لــر و لــه و ختــه
و ضــع ډېر هـ ســوله كـر ختــه
ا مــانزى بېخــي ژړېږي

ناروي ۰۲ سېپتمبر ۲۰۱۱

امانت

د نیکونو په وصیت کي امانت مور ته راپاته
 خپل د خاوري حفاظت کي رسالت مور ته راپاته
 هـیـخ د لیل ورسره نسته حقیقت مور ته راپاته
 د انصاف په ترازو کي عدالت مور ته راپاته
 د باتورو اتلانو بڼه فطرت مور ته راپاته

فکر وکړه چي پلرونو بڼه پیغام مور ته لیکلی
 وطنپالو مشرانو یو پیام مور ته لپړلی
 خپله خاوره امانت ده دوی سلام مور ته ویلی
 خپل په وینو به یې ساتو خپل غلیم مو بڼه تر تلی
 ککری دي خاوري سوي مور بچیان ورتته روزلي

شهیدان په هدیرو کي یو ارمان لري و تاته
 یتیمان په ژړا ژاري یو بیجان لري و تاته
 د کونډو واویلا ده چي گریان لري و تاته
 د سرتورو میندو زړونه یو توپان لري و تاته
 ملالی خویندي وگوره تور زلفان لري و تاته

پر ځوانی دې برکت سهه د وطن په هیلو پوه سهه
پر خپل پښو دې ودرېره د اولس په گیلو پوه سهه
خپل تاریخ ته افتخاری یې د میهن په ارزو پوه سهه
شملي جگي د غازیانو د شهید په وینو پوه سهه
امانزی په تانازېرمه د زړه په رمزو پوه سهه

ناروی ۱۴۱۰۲۰۱۰

افغان

د افغان فکرو ويجاړ دئ هره ورځ ډېر وژل کېږي
لوی لوی ساندي او بغاري هېڅ غوږ نه پرنيول کېږي
ارمان ډکي سيني سوځي هېڅ ملهم په کور کي نسته
يورونبان نوبت پکار چي نن حتمي باور پر کتل کېږي
د نفاق په سرو لمبو کي زړونه چاودي له غمونه
کار پوهان بنه په اگاه دي زموږ چمن ډېر سوځل کېږي
پنښتنو بېرې ډوبېږي دا ويننډا د جهاني ده
که څوک پوه په دې مفهوم سي بيا وحدت پر منل کېږي
زه شاعر مسلکي نه يم اولسي اندېښنې ډېرې مې په زړه کي
چي پر زړه غمونه ټول سي سوي درد پر کوگل کېږي
زورور خيالونه گوره هر گړي ځغلي وطن ته
امانزي ورسره مل دئ که تصميد اتحاد پر مشعل کېږي

ناروي ۲۰۱۱-۰۵

ارمان

د چا ډېر ارمان په زړه کي چي پيسې څنگه پيدا کړي
 کونښنونه تر حد تېرسي واسطې څنگه په خوا کړي
 ناشولته ځغاسـتي ډېرې چي مرام ته ورسـېږي
 ډېر تللې پـه ژوندانه کي دهـد فـلاره روا کړي
 د عزت په غم کي نه وي خپل ابرو ورځني ورکه
 ټول چرتونه د ډالـرو شـپه او ورځ څنگه سـبا کړي
 د موزي غونډي ټولېږي په غازي بانډي برباد سي
 لاس او مخ دواړه په توروي هم يې قبر ته بدوا کړي
 نازولي اولادونه په پرديو غوښـو چـاق سي
 تربيه ورڅخه ورکه فکر ټول مصروف په غلا کړي
 دغه نر لېوني گوره خپل پرځان يې څه پـرزودي
 هدايت دې په نصيب سي امانزي ورتـه دعا کړي

ناروي ۵ سېتمبر ۲۰۱۱

ورک پسرلی

پاکه خدا یسه پسرلی ولاړی نورورک سو
خوبنې نسته ملک مو تمول له ترورپک سو
بلا توره نازل سوې زمورپ پر مېنه
قانون نسته زور پر هر لوري توپک سو
دېر بې علمه په پیسو وړانیه ول کېږي
اوس د تمول اولس لپاره زور کوتک سو
د وطن مینه که خرڅه په دال سرسي
فرمانداره دېن من زموږ د سرچنگک سو
تول پتې يې راسپېره کړل غتو موږو
امانزي ته ملا مست د کور موږک سو

ناروي ۱۲ / ۱۱ / ۲۰۱۷

هلوونه

تر هلو مې درد وتلی په فرياد سوم
زړه مې سوخي طاقت ختم زه بربباد سوم
دوسو اس نارې مې پورته تراسمانه
خپرې سوي هرې خوا ته ترجهانه
لاره ورکه مخ به نيسم کمې خوا ته
لوی خبستن ته مې لاس پورته سې دعاه ته
که شعاع د لمړې مور لور وځلېږي
د پردې ستم تورتېم به لور کمېږي
بياروان به سې د سولې کاروانونه
اما نزيه ورک به تېول سې پرهارونه

ناروي ۰۲ د سمبر ۲۰۱۱

مرغی

سوه تودوخه مرغی پورته کښته کپړي
 فريادونه يې د زړه لسه تلنه خپري
 سره گرمي ده خالگي په اور کي سوخي
 خپل بچي به مي ساتمه که مړه کپړي
 په چمن کي بېگانه راتنه په خار دي
 که ورکښته سم بچيان مي محوه کپړي
 دغه لونه نري کي زه يم په تنگسه کي
 که زه هم خوار بچي مي نه زړه کپړي
 نن دا ټول جهان و ماتنه کوچنی ښکاري
 چي ظالم وي روح په خپله خفه کپړي
 په ژوندون کي جوړ پر اېلم وي د پرديو
 بېغوري پر هري لوري امانزی ښه په پوهېږي

ناروي ۲۸ دسمبر ۲۰۱۰

مخ پر غرو

په کور کي غم راته ولاړ دئ مخ پر غرو به ځمه
حوصله نسته د ژړا مخ پر دښتو به ځمه

اوس د توپک موسم زایید څه قلم کړه توره
نن د چاري لاره یوه مخ پر پښتو به ځمه

څو مړه بي رحمه ظالمان دي سرزوري چلوي
د بي انصافه فيصلو مخ پر غموبه ځمه

څوک نابینا پلنډه په شاد گناهونو گرځي
تا چي ورک کړي دئ ضمير مخ پر مرگوبه ځمه

په مرگي که غم راټولېدلای د پښتون په کور کي
قاتله تا کړم اوس مجبور مخ پر دردو به ځمه

ته د خيالو په تال کي ناست خاتمه کشمير جوړوي
زه د رنځونو لېونۍ مخ پر دردو به ځمه

کله چي خپل اعمال تلو د جبرائيل په تله
زه امانزي په ډاډه زړه مخ پر قبرو به ځمه

ناروي ۱۵ دسمبر ۲۰۱۱

متولي

که خپل ځان متولي د بڼه محراب کړې
په ظاهره بڼه یو شو کسه غیاب کړې
که په نیت کي صداقت نه وي خاوند ته
کوښښونه دي باطل دي که حساب کړې
علم زده کړه مخته لاره کړه روښانه
هر مشکل به په اسانه بڼه جواب کړې
په خپل توان سره د پوهي څراغ بل کړه
ټول اذهان تنویره که بڼه ثواب کړې
چي بساطن او زړه د تورو خیرو ډک وي
امانزیه دوی مختوړي په وهاب کړې

ناروي ۲۷ اگست ۲۰۱۱

کمال

د انسان ارزښت د علم په کمال کې
بې کماله خلک نه وي په جمال کې
که غنچه غنچه د گل و درخېرې
خون د ورو د عطرونو په سمبال کې
د آسمان پر مخ تیاره خپره خپره سې
خو بنایست یې وي د ستورو په مهال کې
سپوږمۍ بڼه کلې د فلک پر مخ ځلېرې
نذیر نسته سپین بدن یې په مثال کې
که انسان تن ویرد علم په رڼا وي
چې لازم تجارب نه وي په زوال کې
خوشبختي نغبتې د علم په زانگو کې
امانزیه که څوک کښېني سم په تال کې

ناروي ۲۸ نومبر ۲۰۱۱

گلان

په گلانو کي سرتاج شیبی نوری دی
په هغو کي بیاصدبرگه یی اصلي دی
دېري بنکلي رنگارنگ شیبی کرمه
ورتته کنبنم چي مزی مازدیگری دی
دکوهک گلان مبي سترگو ته درېري
په هر باغ هره باغچه کنبی یی بېلگي دي
زما د پلار بنایسته باغونه او باغچې وې
توتته سوي هغه تپول په بی غوري دي
محمد حسن او محمد عثمان یی دېرشوقي وه
شهیدان سوه امانزیه خدای بخنلی جنتی دی

ناروي ۳۰ مارچ ۲۰۱۱

گروم

گروم مې سېرې پرېسولې په دردو سو
 ټول حواس مې کوچېدلې په غمو سو
 د وطن په اندېښنو مې زړه اړه دي
 سترېنا ما زما پر مینه په نغمو سو
 د حسرت او بېکې بهېرې پر سینه مې
 تور ماتم زما مېلمه په اوسېدو سو
 بیا دېوه د مینې درومې خاموشي ته
 تاریکه کې زموږ اړمان په ورکېدو سو
 پر تاوده نغري موی بیا ژمی بیدېرې
 د سکر وټو زور و تلې په سکر سو
 که عقلونه دهستی خواته توجیح کړو
 خه په کار چې د هدف په رسېدو سو
 د شپونکي شپېلۍ به کله تر غوږو سې
 سره لعلونه د مراد که په لیدو سو
 د هوس په ملغلرو کې خيال گرځي
 اړمانجن زړگی مې بیا په چغېدو سو
 تمنا مې نن د نیاز خاوند ته کېرې
 امانزی چې په وار وار په سجدو سو

ناروي ۰۲ دسمبر ۲۰۱۱

غلبلي

چيغې پورته گنگوسه ده هنگامې د پسر لې سوي
ازانگې دي د بلبلو شور ماشور شپې د خوښۍ سوي
نذرانده د مينې وېشي عنديب په جگړو غرو کي
غواړي زړونه تسلي کړي تېري شپې د خواشيني سوي
د بکلا بنایست پرونو خپل د پانو په زينت کي
هر طرف نغمې د مينې سلسلې د خوشحالي سوي
د گلونو په جمال کي د بنایست کمال په کار دي
سړې غوټې د گلوتوله د سپوږمۍ په سلامې سوي
کاروانونه د بلبلو وتونم د سهار غواړي
بنه هواد پسرلي ده هېرغمي زېدي ياري سوي

ناروي ۰۵ د سمبر ۲۰۱۱

صفا

لوی څښتنه د پښتون زړونو نه صفا کړې
 د یووالي انگېزه ورتنه پيدا کړې
 څوک اسمان دې په تش لاس برغزی وایي
 څوک رانده دي پراولس هغه بینا کړې
 همدفونه او نیتونه بدل سوي
 تاریکي راتنه روښانه ته مولا کړې
 په پاک نیت به پر ټاکلي لاري درومو
 د مطلب منزل ته لار مو په سلا کړې
 د سر زورو کینه ورو عقول پرې ولې
 د وحدت په موخه مور سره پخلا کړې
 بسته ډېري ویني توی سولې بې ځایه
 د مرگ ژوبلې انگیزې بنه هویدا کړې
 د گروپي گټو ناکامه تجربه ده
 افغانی هیلې ژوندی اولس ته بیا کړې
 لا تر څو به سوځو و خپل مکتبون نه
 د ظلمت توري تیارې راتنه رنجا کړې
 هغه څوک چې د وحشت پر نیلې سپوروي
 په رحمت او هدایت یې زړه ځلا کړې
 په تاریخ کې تل تشویش راسره مل وو
 د پردو یرغل ناکامه راتنه بیا کړې

امانزی چي تل محتاج دئ ستاد مھر
دبمنان زموږ د وطن ټول ه رسوا کړې

ناروي ۲۰ نومبر ۲۰۱۱

ډېوه

زماد ژوند غوتی چي ماته غورېدلنه
 ډېوه راته رنځا سوه په بڼه کاره بڼه ځلېدلنه
 کله لار چي انتخاب سي پکښې وي لوري ژوري
 ورسره به وه بڼه زېري يا اغزي به پاشېدلنه
 کله هيلې نيامرادي د درياب څپو او اخیستې
 يو وار نه وپه څو وارو پر ساحل به جنګېدلنه
 کله مات به سول بڼه څو نه د څپو په توپانو کي
 يا به بڼه فرصت پيدا سو سري غوتی به خنډېدلنه
 کله داسي تصور وچي مېوې پر پخېدو سوې
 د څښتن احسان بڼه داروم چي مننه به کېدلنه
 کله تن دي په تقدیر کړه امانزيه ورته گوره
 ارمانونه پوره کېري که نصیب وي له ازله

ناروي ۲۲ جولای ۲۰۱۱

ڊپر عمر

يو سڀي سو پوه زار يو خدای تعالیٰ ته
 هيله مند سو د اوږد ژوند خښتن تعالیٰ ته
 مهربان سو پر خالق چي مراد دي وايه
 دده مخ ته د سيب وني وي ليه ورايه
 دي يوي وني ته گوري په گفتمار سو
 لاس يي پورته په دعاء او په اظهار سو
 عمر غرواږم د دي وني د برگونو
 پاني ڊپري خږې دلي تر زرگونو
 ورتنه راغله ملايکه په جواب کي
 امکان نسته په زرو کاله په جواب کي

يو ځل بيادي په اظهار د خپل سوال سو
 د منو په اندازه ورتنه په خيال سو
 مني ڊپري تر سو و په خږې دلي
 جواب راغلي د امکان ده وتلني
 دي په فکرو زار يو په دعاء سو
 الله را کړي څومره ستاسي په مرضا سو
 ملايکه ورتنه ووييل سڀي ته
 د الله فرمان دي ټول تاته واوره بيخي ته

څومره ستا دي ډېر ملگري په ژوندون کې
د سړي پر سر کېو کال تاته افزون کې
دی راضي سو سو قبوله په پېرزوینه
سو لگياد خپل ملگرو په شمېر نه
شپه او ورځ په چرت کې ډوب سو د یارانو
واقعیت کې دی فارغ د قریبانو
چې هر څومره ده تلابن وکړله توانه
پیدا نه شو هېڅ ملگری له رشتیا نه
امانزیه د سړي زړه په ژړا سو
د کلو خواری عبث په واویلا سو

ناروي ۰۸ نومبر ۲۰۱۱

د مینې هوسی

زما د مینې هوسی منځ پر بیا بان سوه
د ظلمو د چنگه خلاصه همزمان سوه
په خپل کور کي جوړ ستم سو د بې رحمو
ناچارې وه ترک د مینې په خفگان سوه
د نااهلو منځ کي ژوند خو مړه مشکل وي
د پرديو په وحشت کي خلک حيران سوه
که منطوق او استدلال ته زور توپیک وي
په کابل کي ډېر بې وزلي ترې قربان سوه
لوی مالک روزي رسنان د هر بنده دئ
امانزیه په توکل کي ټول عیان سوه

ناروي ۲۹ جنوري ۲۰۱۱

د صبر کاسه

توان مـي نـسـتـه حـوـصـلـې کـمـزـورـي کـېـرـي
اوس د صبر کاسه تشه لا تشه پري
اوس پـه وـهـږـم چـي خـوانـي د قـد رـو وـه
رانـه وـلـاړـه بـيرتـه کـلـه رـا سـتـنـپـري
خـه چـي هـيـلـي د خـوانـي وې هـغـه سـولـي نـا مـرـادـي
هـد ف يـو و و چـي سـبـا بـه د و طـن چـا رـي سـمـپـري
کـه وـي جـاړـه خـيـال مـصـرـوف پـر بـه و د و ي
پـه نـا وړـه عـمـلـونـو پـنـځـمـانـي پـه زړـه کـي لـو پـري
خـو شـبـخـتـي بـه پـه نـصـيـب د هـغـه چـا سـي ا مـانـزـيـه
چـي هـو نـبـيـا ر يـي هـم نـشـيـنـه پـه بـغـل کـي و د ر بـري

ناروي ۱۳ د سمبر ۲۰۱۰

خبري

زمانه واوره په خبرونه شل کېږي
 په انجام کي حقيقت تل څرگندېږي
 روس به دې پرېچلې وپول پلینومونه
 ورسره به وه افغان ته مل دامنه
 امریکه اوس جوړوي کنفرانسونه
 هر ورځ وي راتنه شنه نوي دردونه
 که دوی غواړي د ناسور زخم پيدا کړي
 په رشیتيادي د افغان سره ملتیا کړي
 په دې کار کي درې اصله ضروري دي
 د اردو سبب مالول ورتنه حتمه دي
 گومارل د اهل کار چي وي په کار کي
 د سپلین بنه تماميږي په روزگار کي
 ماشيني کادرونه ته ټول بهې تجربې دي
 صرف خبري وررسېږي بهې فايده دي
 په مدیران دي حلېږي پراېلمونه
 په رشیتي که پروولس لري خيالونه
 تجربې چي د تهداب په پخې نه وي
 سردنوي زده کول يې ترخې بنه وي
 که هر څومره څوک سرزوره سي په کار کي
 چي انصاف پکښې کي نه وي ځان به خوار کي

سرد وخت دئ پر چارې بڼه غور وکړئ
بې تصمېمه پښېماني هم بڼه غور وکړئ
په دقت که لږ څه ځير سو دې سوالو ته
امان زی فکر کوي دې مشوروت ته

ناروي ۲۰۱۱ د سمبر ۲۰۱۱

جام

د شپې په نیمایي کښي مي مېلمه د میو جام سو
د نشې په خوب بیده مي هغه سرو گلوت ته پام سو

په احساس کي د سرو وینو حرارت پکښي څرگند وو
زړه مي پوه سو واقعیت کي چي د میني پکښي پند وو

لېونی هوس مي ځیرد بادامي سترگو پر لور سو
ما چي هغه لمسولې خوار زړگي راته پر شور سو

شېلا سترگي بن کارېدې په تور کي بسوري
بې اختیاره کشیدل د زړه رینښې پر هرې لوري

په ځیگر کښي مي تودوخه نابیره توفاني سوه
د احساس په لېوتتوب کښي بیهوشي هیجاني سوه

سترگي پتې خورې میني په زانگو کي زنگولم
خدای شاهد دئ چي احساس مي په باغو کي گرځولم

چي د بخت نیلی دي مل وي امانزيه

په خوبنيو کي خوند تل وي لپونيه

ناروي ۲۰ مارچ ۲۰۱۱

تنور

د اور په تناره کې موی وطن کباب کباب سو
تور لوگي یې پورته کېږي په پرهار بېتاب بېتاب سو
د خزان یخني چي راغله پر گلونو د وطن زما
مرغان هم سول بی وطنه پر مېلمه عذاب عذاب سو
د گرگین په شان یرغل پر خاوري جوړ دئ
اندېننو ته مې د سوال جواب جواب سو
بیدار اوسئ افغانانو خپل چمن ته
د فریب نوی شعاع راته بباب بباب سو
د افغان پر هره پولسه ننډاره سو د پردیو
غم پر لیڅه امانزیه د خونې کریاب کریاب سو

ناروي ۱۰ نومبر ۲۰۱۱

ترسهاره

ستاد مینې په زانگو کي زنگېدلې ترسهاره
تور ماتم زړه کي مېلمه وکړېدلې ترسهاره
د ناورین تېو زهیر په ټوله توان کړم
دردونه به یې علاج وینېدلې ترسهاره
د وطن کلو کوڅو کي د بنمنان گرځي پرېمانه
امانزی په شواخون کي زورېدلې ترسهاره

ناروي ۱۱ نومبر ۲۰۱۱

پسرلی

ننه یې ویښم پسرلی څنگه غوړېږي
د گلونو مېلمستون څنگه جوړېږي
بلبلان تازه په جوش د ساز او ازسي
نناخبره سپینه ورغ ورتنه شپه کېږي
لاله نده پسر سپیرونو مېلمه سي
د نغمو لپاره خوله هېڅ نه بنوړېږي
پر راغبرگ سي د خزان ساړه بادونه
سره او ژي پر رنگونه ژر څنگه ور کېږي
ژمي راسي د گلونو و تېغرتول کېږي
تول سپیره سي امانزيه حوصله ورتنه تنگېږي

ناروي ۲۰۱۷/۱۲/۱۱

اشعار

د اشعارو په ليكلو مومي د خپل زړه تسلي كړم
په ناپايه سمندر كې توكل په تعالي كړم
كه پر زړه سيي يو الهام د خو خبرو
ټول حواس ورتنه بېگارد هللو ځلو
خوار زړگي مې ناتوانه د هجران په اور سوځېږي
بېچاره اولس ته گوره چي ټول كور په كورځوږېږي
تورد ظلم غوړېدلى نن زموږ پر خاوري باندي
د وحشت سفر شروع دى سو مرگي زموږ پر لاري
پر يوه شعر راټول سي نابلي ډېر گرومونه
امانيه بڼه فرصت دى قلم واخلى هېر غمونه

ناروي ۱۷ سپټمبر ۲۰۱۰

د ارغنداب رود ته

زما د زړه تسلي کېږي چې دې گورم
خاطرې را پسه يادېږي چې دې گورم
د خوښۍ نه زړه رپېږي چې دې گورم

بنکلا جوړه د کوهک د غره پرسروي
د اوبو مسو مسو تي خپې دې سر پرسروي
خيال مې ستانه نه بېلېږي چې دې گورم

ستا پر غاړه مجلسونه او قصې وي
پسرلي به ستا پر څنډو و غرغړې وي
خل پر تابه باندي چلېږي چې دې گورم

نفس تنگ سم مخ نيولى ستا پر خوا کړم
تاته راسم تنفس بېکلې هوا کړم
غم مې ليري رانه کېږي چې دې گورم

شنه گلان دي شنه اوبه دي لمر کې برېښي
تک شين مخ دي د هندي غوندي برېښي

زړه په تـا بانـدي خوښـېږي چـي دـي گـورم

په تـا بنـاد ډکـي وـلې لـيـري کـنـتـونـه
سـتـا پـر غـاړه شـنې باغـچې شـيـنکـي باغـونـه
رنځـور فـکر ارامـېږي چـي دـي گـورم

تولـه عـمر سـتـا پـر غـاړه شـنـه کـنـتـونـه
شـپـه او وړخ و هـي درانـه درانـه مـزلونـه
هـر وچ حـلق پـه تـا او بـېـږي چـي دـي گـورم

د شـمـلې غـمـيـان پـه خـا ورو کـي پـتـېـږي
د وياړ شـنـختـي دـي نـور ورو کـي شـوې نـړېـږي
د اولـس او بـنـکـي بـهـږي چـي دـي گـورم

لو بـه سـولـه ډېر مـشـهور د بـازيگرو
مـعـاملې دـي پـه پـيـخـه ر د يرغلگـرو
پـر خـيگـر او بـنـکـي تـو و بـېـږي چـي دـي گـورم

لـو بـي تـبـي کـر و لـي يـم بـي تـوانـه
رـاتـه جـور سـول جنـجالونـه ډېر بـي شـانـه
تـول افـغان پـکـنـسې کـر بـېـږي چـي دـي گـورم

خومره علم مخکي درومي په نړۍ کي
انسانان چي ژوند کوي په خوش بختۍ کي
هومره حرص د دوی ډېر پرې چي دي گورم

لوی خالق ه اراده مو په نصیب کړې
د وطن مینه غنډ تلې ته حبیب کړې
امانزی په امید کړې چي دي گورم

ناروي ۰۴ دسمبر ۲۰۱۱

د چرخي پله زندان

د چرخي پله پله په زندان كې
شاوخوا جگ دېوالونه
په دې پروپورتته سوي
شپه او ورځ مورتته يوه وه
سختي شپې مورتې و تېرولې
دېر اوږده لوی باركونه
پكېنې جوړه لوی وينگوننه
دېر برباره دهلېزوننه
لومړي بلاك كې ستر وحشت وو
د چرخي پله په زندان كې
اوس پينيزه دروازې وې
غټ قلفان په خړېدلنه
هر قردم كېنې وي ولاړي
تولته ورځ به وې ترلې
چا چې خپله وې ليدلې
اتيا كسه جلالاره
رحم نه وو خدای له پاره
تول بنديان ناسته و بېكاره
انساني حقوق پايمهال وه
د چرخي پله په زندان كې

يـــــــو تـــــــشـــــــنـــــــا بـــــــد اودا ســـــــه و و
 دروازه پکښه کې کـــــــي نـــــــه و ه
 نيمـــــــه ورځ بـــــــه انتظـــــــار وې
 پـــــــه مـــــــوســـــــم کـــــــي د ســـــــره ژمـــــــي
 خـــــــا طـــــــرې وې د مرگـــــــونې
 هلـــــــتـــــــه و ه لـــــــوی قـــــــطار و نـــــــه
 پـــــــه ســـــــاعتو و ه نوبتو نـــــــه
 هـــــــره ورځ بـــــــه و ه عرضـــــــونه
 زنـــــــداني دموکراســـــــي و ه
 د چرخـــــــي پلـــــــه پـــــــه زنـــــــدان کـــــــي
 خلـــــــگ رېږد پـــــــدل د يـــــــخـــــــه
 دلـــــــســـــــوزي خـــــــو بېخـــــــي نـــــــه و ه
 کړکـــــــي تـــــــولي پـــــــنـــــــجـــــــره وې
 خـــــــو هينـــــــداري مـــــــاتي ســـــــوي
 شـــــــاو خوا پـــــــه هـــــــرا طـــــــاق کـــــــي
 ډـــــــر واره و ه کلکينونـــــــه
 هغـــــــه خـــــــوک چـــــــي دا طـــــــراف و ه
 هـــــــمپـــــــشـــــــه لـــــــوی پـــــــرا بلـــــــمونـــــــه
 پـــــــه قـــــــدرت کـــــــي خـــــــو د خوا هـــــــان و ه
 بـــــــې انصـــــــافه ظالمـــــــان و ه
 خـــــــپـــــــل اولـــــــس تـــــــه د بـــــــنـــــــمان و ه
 تـــــــول د خـــــــاد کثيـــــــف ســـــــيـــــــم و و
 د چرخـــــــي پلـــــــه پـــــــه زنـــــــدان کـــــــي
 د دوبيـــــــي پـــــــه گرمـــــــي کـــــــي
 د خولـــــــو دربانـــــــدي چـــــــو و و

دېر افسوس به چاته راغلی
 چې پر خه باندي بندي يم
 خيانت و وطن تنه نسسته
 خيانت اولس تنه نسسته
 نه مې مال د چا غلا کړی
 نه مې هيڅوک دئ وژلی
 نه مې حق د چا غصب کړی
 صرف يوه گناه زما وه
 چا پلوسې مې نه کولې
 د چرخې پلې په زندان کې
 چا وې پلې په شاک کړې
 څوک اخته په خوس دوزي وو
 بل خوشحال تر ویش په چور وو
 جوړوي غه بلدينگون نه
 هره ورځ خوري رشوتونه
 نه پوښتنه نه هم سوال سسته
 نه بازخواست ته کم مهال سسته
 جوړوال په شاد سترگو حال سسته
 څوک يې نه وينې په سترگو
 د چرخې پلې په زندان کې
 پراته دېر بېچارگان وي
 خپل له خان نه بې خبره
 پردی لومړه کې راگيرسي
 دوسيه سي ورتنه جوړه
 اقرار واخلې ترې په زوره

رحيم نس ته خپل پلر خلگ و
 ننه پوښتنه پلر بېوزل و
 عقل تل ورتنه حيران دئ
 بېخې ډېر پرېشه پرېشان دئ
 تل د زړه خځنه بېشان دئ
 ښه عادل نظام پسه كار دئ
 تل وول تاريخه ازمايلې
 د چرخې پلسه پسه زندان كې
 ماليلې دېر خوانان وه
 چا نوگان ځنې ايس تلي
 د لاسو موات وه هډوكي
 يوازې بې په وه پوس تكي
 په هفتو بېدار خوابي وه
 ياپه شه پو بېه جزايي وه
 پوچ وييل خو بېه حتمي وه
 دغه څه رننگ شرافت وو
 دننا اهل ورياست وو
 د چرخې پلسه پسه زندان كې
 د ملي زعيم لسه پاره
 په كار ډېر تجربه ده
 عمر ډېر تر پڼخوس كالسه
 ډېر ضرروردئ په هر لاره
 دې بېه خلاص د عياشې وي
 ننه بېه ډېر احساساتي وي
 كار يې تل مشورتې وي

عاطفه يې بشري وي
په راولس يې دلوسوزي وي
شرط په کار دئ امانزيه
که د علم په پنا کې وي لوی سوی
یا تعلیم د مور او پلار يې وي لیدلی

ناروي ۱۴ سپتمبر ۲۰۱۱

ميوڼد

ژوندي ساته افغاني غرور په ژوند کي
شمه جگه بڼې مزي کوه په خوند کي
چي ساتلي مېرنيوز مورتي تاريخ دي
د ملي گټو ارزش وي په پيوند کي
رښتني افغان جارېري خپل ترخاوري
امانزيه بڼه بېلگه يې په ميوڼد کي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۱

الهام

خپل د زړه الهام ليکمه په تحريرو کې
هر څه بنسټ کارې راته اوس بڼه په تفسير کې

کله ول وېرې د صبر په کاسه کې
کله باز غونډې شجاع وي په تعبير کې

غارګۍ د مينې خپل وطن ته ورکړې
يا هم زړه ورنه غوټه سې په تقصير کې

مسافر خيالونه به بوزي اندېښنو ته
يا يې وټېرې د ولايه په زخمو کې

تمناده عاطفې چې په ځلا سې
څه ناڅه ځنې را اخلې په کفګير کې

کلمات د پېرزوينې سره ګڼلې
امېلونه ځنې جوړ سې په تقرير کې

درک د عقل چې پر لار د غايبې درومي
په ليکلو روحيات سې په تغير کې

پہ کرم کي د هر کار مالک رحمان دئ
امانزی اوس اختہ سوی پہ شوگیر کي

د سمیر ۲۰۱۱-۲۴

غرق

په خيالو کي غرق اسمان ته پورته کېږي
 دغه وخت کي ټول انصاف ورنه ورکېږي
 په رانه عقل تحليل ديوش شي نه کېږي
 صاف ضمير ورڅخه ورک سي نه پوهېږي
 ننا خبره د ټولني هيلې شي څه دي
 خپل پر طرز باندي مين نور نه بنورېږي
 احساسات د عاطفې چي لبر تياره وي
 پر زړو عقودو ولاړلانه صبرېږي
 د زړه ځاله چي خالي سي له پر زړو نه
 وچلانده ټول په يوشان ترېنه سوځېږي
 امانزيه خداي دي دوی ته انصاف ورکېږي
 لابه کله سد په سر کي ورته لوبېږي

۲۵ د سمبر ۲۰۱۱

بهار

د ژوندون بهارمي تپرسو هيلې زما نه سوې تر سره
د اميد هڅې نامرادي پخې نه سوې تر ثمره
چي روان مې د ځوانۍ ارمان پر لوري د خزان سو
تور سېلاب و وپه وطن کي چي يې ډوب کړم تر ځيگره
شيين چمن کي د گلزار غوټي لانه دي غورېدلې
د خيالونو ارزوگانې پوره نه سوې ترکمـره
اوازونه د زرگي مې غواړي وکړي پروازونه
خو بلبل يې رنځور سوې اور کي سوځي تر وزره
دعا کړم له لوی څښتن ته نامراد زرگي رانښاد کړي
امانزيه غايه پرېرېده خوښۍ نه سوې تر اخره

ناروي ۳۰ مارچ ۲۰۱۱

پردی ستم

ستاد مینځي پراوږه راسره غم دئ
دوطن بنځلی بهار زړه ته مله م دئ
راته بنځلی معلوم مېرې په نړۍ کي
افتخار دي تلل و ماته مقدم دئ
په شېبو شېبو مېرې فکرو روان وي
چي بيلتون وي قسمت هم و ماته گرم دئ
د نژدې دررس پدلای نه سم گرانه
ستا چي غم په هېروم هغه قلم دئ
د اولس مینځه په کارده امانزيه
هله جوړ پردي ناورين پردي ستم دئ

ناروي ۲۲ فبرال ۲۰۱۱

خوب ليدل

خوبه خو مره مهر بان يې زه دي بوتلمه مکه مکه تې ته
د طواف په هر پړاو کې ما کتله معظمې ته
د حرم په محوطه کې پورته کبسته گرځېدمه
لاله ننده سرگردان وم هېڅ په ځان نه پوهېدمه
د صفا مروا غونډۍ ته د ورتگ په اندېښنو وم
ابراهيم مقام ته ځير چې د نفلو په درېدو وم
چې راوېښ سولم له خوبه تر حد ډېر ومه ستومانه
هم لذت پکښې کې نغښتې بېخي ډېر ومه حيرانه
د څښتن قدرت ته گوره ناممکن کار راممکن کړي
که لرتوان د امانزي وو د مکه به بيا ديدن کړي

د سمبر ۲۰۱۱ - ۲۳

د اولس نغ

د اولس نغ پورته کپه کپه پري تراسمانه
غلبه يې يې نن رس پري تراسمانه
نور لاهم خلگ خور پري تراسمانه

د بنمان دي هره ورځ په توطيو کي
رقيب ان دي هر گري په مشورو کي
د پرديو و خدمتگار دي په پردو کي

خوک تېشه وهه نفاق او بدبختي ته
خوک لمن وهه نفاق او بدبختي ته
خوک ولاړوي خپلې گتې او خواري ته

چا جوړ کړي د پردو مزدور لاهه خانه
زړه او فکرمغشوش سوي بي لاهه خانه
ژبي يورنگ زړونه بل سوله عيانه

دورنگي يې په چه روکي معلوم پري
چالاکي يې په کړو وړو کي ظاهري پري

سپين سترگي يې په ليدو کي څرگندېږي

خپل وطن ته سم دښمن دئ گرځېدلی
خپل اولس ته ماززه رجن دئ گرځېدلی
خپل ژوندون ته کبر رجن دئ گرځېدلی

عقیده يې خپل وطن ته د ارې ده
مفکوره يې خپل اولس ته د دعوي ده
اندېښنه يې د پرديو پوهه و عدې ده

غليم گوره سترگي سړې پردې وطن دئ
ورته جوړپه ټول تاريخ کي يې دښمن دئ
خو افغان بچي يې تل درد کي دردمن دئ

مقابل کي د وطن بچيان بيدار دي
دسيسو ته د غليم په توان هونبنيار دي
قرباني ته سرپه لاس خوانان کتار دي

د تاريخ په دې ترڅو حساس شپېو کي
دښمنان ټولنه مصروف سول دسيسو کي
امانزيه مخ بې تور سي په سکر و کي

ناروي ۲۹ نومبر ۲۰۱۰

زما وطنه

په امید د سولې تاته انتظاریم
خوشبختی ته هر ورځ سترګې په لاریم
زما د زړه بلبل خااموش دئ په چمن کي
د سببا بڼکلي وږمې ته انتظاریم
که سهار نسیم یو ځل پر لگېدو سو
د بورا غونډي د گلونو په دینداریم
د گلاب غوټی بڼکلا ته ځان جوړ کړی
په راتلونکو نغوته د بهاریم
جوړ به نوی شورماشو رسېد بلبلیو
امانزی به د خونبویو په کتاریم

ناروي ۲۵ اگست ۲۰۱۱

میراث

زموږ اولس ته په میراث کې تربیګنې ده یو تر بله
وارثه کې دېره نغمې د نېمنې ده یو تر بله
یو چې لږ په ګډه مورسي د بل سترګې باندي سرې وي
همېشه دغه قصې دي خوا بدي ده یو تر بله
پر ناحقه بهانې جوړې پورته چیغې او نارې کړې
قناعت په منځ کې نسته خواشینې ده یو تر بله
چې منطق په منځ کې نه وي زور جانب قانون چلېږي
بېره نسته د الله نه خپل سړي ده یو تر بله
د خبرو چې واورسي درچپه بهه کړې غټ غرونه
امانزیه سود یې نسته رسوايي ده یو تر بله

ناروی ۰۵۰۵۲۰۱۰

مینه نسته

وروړگلکوي سره ورکېږي
 زړه سوي هـيخ نسته معلومېږي
 مينه نسته مه ر کم سو
 بسې غوري ده تور ماتم سو
 نفاق هر کورتو رسېږي
 راتنه جوړه تربگنې سو
 د سر خوږم خوږم خوږم سو
 زړه پرېشان ورتنه سو لېږي
 هيلنه خسته سو د پلرونو
 پنه ميرا راتوه د نيکونو
 توجه نه ورتنه کپېږي
 مور مسؤل د حفاظت سو
 خپل د خاوري په عزت سو
 په غيږت پرته له کپېږي
 پېرزوينه وه هر کله
 مرسته ولاړه سو تر بلنه
 تهممت خپل وروتنه جوړېږي
 ته دا ولي بسې پروا سو
 نن دي خپل کورتنه بلا سو
 ته اول لس دي په خوږېږي

د رواغ پر پرېده تهمت مه کړه
د دوستۍ مرام په زړه کې
مشکل ته ټول خپله حله پری
غېرېږدي خلاص اولس ته نن کړه
رضائیت ته د خښتنې کړه
ټول کارونه به به سه مېرې

اکتوبر ۲۰۱۰-۱۲

ننگ

افغان بچۍ ولاړ دئ ستا مقام ته نن په ننگ ننگ
 ټول احساس يې قرباني دئ مېنلوې زړه نن په سنگ سنگ
 تاريخ ورتته ليکلي يې پر زړه گۍ د وطن مينه
 فولادين عزمونه گوره هيله سته نن په غورځنگ ځنگ
 زور مندان که نن تا او پرې د پرديو په لمسون کي
 د شهيد د وينو څاڅکي ته پر يوله نن په لونگ وننگ
 پيوستون زړو ته راغلي زمزم يې دي دي ووالي
 ورور او خور ټوله درې پرې يوتر بله نن په څنگ څنگ
 سرې سترگي دي د ميندو تر مۍ او بڼکي تر بهرې
 اما نزيه ورتته گوره توري بيا سوه نن په شرنگ شرنگ

ناروی ۱۹۱۲۰۱۰

وطنه

سرې مرمۍ دې هرې لوري ته اورېږي
 ستا لاسه غېږې غلبلې دي پورته کېږي
 د نا اهلو په لاس ته يې کباب سوی
 دا سرې وينې د زړگي څخه بهېږي
 ستا تر نام او لوړ نښان دي سپلنی سم
 سترو حشمت دې چي ولس دي په سوځېږي
 جنازي د بېوزلان وپوه قطار دي
 همدیرې دي هرې خواته پراخېږي
 ستا د نښمن دې فریځکار نن په کمین کي
 بڼه ځوانان دي خپل لاسه تنه نه بېلېږي
 سد مو خلاص کړئ د بابا باتور بچيانو
 د نفاق زبني ستا کورته پاشل کېږي
 خپل د عقل استدلال پروطن وکړه
 که پوه نه سي نور به هر څه ويجاړېږي
 خپل په لاس ټولنه ويرانه ويرانې ده
 امانزيه ته ټول فکرونه کنډلېږي

ناروي ۲۰۰۷۲۰۱۱

گل

سحرگاہ په لمخاته کې شبنم پروت ستا په لمن کې
 مروارید دې پرمخ برېښي که سنبل بیا په گلشن کې
 دامنمه چې قدرت ښکلاده ستا په نصیب کې
 د عطرونو پېرزوینه چې وتا ته حبیب کې
 بلبلان بيماره گرځي سرگردان ستا په چمن کې
 کاري ډېر لور فریادونه ټول جهان ستا په دیدن کې
 د سهار ښه ترانو لوره مخصوصې هنجري دي
 خپل د مینې په اظهار کې بنایسته جوړې نغمې دي
 امانزیه ورتنه ځیرسه لوی قدرت قایم مقام دي
 ټوله ژوند یوه لحظه ده د هر کار دایم انجام دي

۱۹ دسمبر ۲۰۱۰

وطني شعرونه

نوی عصر

نوی عصر شروع سوی د بریا خبرې کېږي
 پرمختګ دې هري خوا ته د شفا خبرې کېږي
 تمدن طغيان اخستی هره ورځ رنګ بدلوي خپل
 ټول سیستم کمپیوټري سو د رنګا خبرې کېږي

بله نگونه ابادېږي سړي یې خپې ژي تراسمانه
 وسایل بیخي مېړن په کار لوبېږي تر توانه
 هم بنایسته وي بې نظیره هم لذت د روح لپاره
 خدمت ټوله بشري دې توان جارېږي تر انساني

د نفرت چيغې دي پورته نن د جنګ په مقابل کې
 د مرګې څخه بېزاره زړونه تنګ په مقابل کې
 د خدا خوږې خبرې په هر کور کې مجلسونه
 د وحشت ترانې ورکې نوی ترنګ په مقابل کې

افغاني ځوانان که پوهي د کتاب لاره دي خپل کېږي
 ټوپک ليري کې له ځانه د حساب لاره دي خپل کېږي
 علمیت ته دي رجوع کېږي چې اګاه په تمدن سي
 تو لعت دي پر جګړې سي د ثواب لاره دي خپل کېږي

د مرگونو و تڼو تر ټولو سږي د افغان د کلي کوره
نور دې بس سږي سوي چغې غټ ارمان د هري لوره
اوبنکي پاكي کړئ د ميندو ووسيلې لږ څه پروکړئ
جهالت دې رانه ورکي ظالمان دي شي نسکوره

نه دي دين نه دي دنيا سوه اي نادانه خان مرگيه
نسته حوري او غلمان بيا اي ناخوانه خان مرگيه
جهنم دي په نصيب دئ ته قاتل د شهيدانو
خپل دي دواړي خطا کړي بي ايمان نه خان مرگيه

که دي موخه شهادت پر خپل وطن وي
يا ظالم دي پر اولس جاهل د بنمن وي

ټولو منم په چي د زور جواب به زور وي
مرا مون نه د پردي وتول اغزن وي

موري دوی ته دعا وکړه چي د جهل لاره پرېږدي
خان تنوير په علميت کړي چي د بخل لاره پرېږدي
جهاد وي د خدای لپاره نه د بل چا په چوپړ کي
د انصاف تله دي خپل کړي چي د دغل لاره پرېږدي

د غه ډېره بد بختي ده پر مکتب دي حمله کېږي
 په بينا سترگو وگوره پر مذهب دي حمله کېږي
 د ولس سره جفا ده که د دوی مکتب وي جارسي
 غلیم نه کېښي ارامه پر منصب دي حمله کېږي

بې شرمي تر حده تېره کمپيوټر هم په نښان دي
 بېنواد سترگو خاړه حقيقت ورنه پنهان دي
 خوک چي علم ته خدمت کړي يا په فکر د انصاف وي
 د دښمن حملې پر کېږي خو مور زور ده په توان دي

د افغان غښتلي ځوانه پر ځوانې دي برکت سه
 عذرو کړه مور او پلار ته د تيارې نه دي رحلت سه
 که د علم په رڼا کې نوي ژوند ځانته سمبال کړي
 بنوونځي سره ياري کړه مخ پر لمر دي حرکت سه

د جهان سره يو ځای شه پرمختگ ورځني زده کړه
 د تاريخ ژوند نه راووزه تمدن مخ کې پرده کړه
 هم به ستا خیر پکښې وي هم فايده ټوله ولس ته
 په هر کور کې ډېره بله ورته جگه دي شمله کړه

موري خداي ته دعا وکړه چي ځوانان په ژبه پوه سي
 رخصت واخلې د ټوپک نه د سواد په گټه پوه سي
 په هر کور کې به مسکا وي غم به ليري ورنه ځغلي

امانزی به وی خوش حاله که ځلمیان په دغه پوه سږي

ناروي ۱۹ سپتمبر ۲۰۱۱

سمندر ه

چې په ناز بهه در روان وم ستا ديدن ته
 د چرتونو پوهه تالو کي ستا لمن ته
 غم به ليري رانه ولاړی ستا په غېږ کي
 هله بيا به زړه در توپ کړه ستا گلشن ته

رانسه ولاړه بهه غمون نه ليري ليري
 بيا به جوړ سو وه نور جشنونه دوري دوري
 د يارانو په مجلس به زړگي بنساده سو
 مطربان لسه بغل وونه گوري گوري

هم نخا وه هم سرود د بنو خوانانو
 بنسه اشعار او شاعري د شاعرانو

ورور گلوي وه اتحاد په خپل قوت کي
 بنسه وعظونه بهه کېدل د عالمانو

نابيره د يخني توپان را خپور سو
 ناعلاج به غم پاشلی په هر کور سو

بـي انصـافه شـعـارونـه را پـيـدا سـول
نـا کـراره چـيغـي پورـتـه شـور مـاشـور سـو

هـره ورځ نـوي غـمونـه کـوتـه کـېـري
پـرزړگـي نـوي دـردونـه مېلمـه کـېـري
د هـجـرت او پـردېسـي چـيغـي سـوي پورـتـه
تـربگنـي هـم د افغـان پـه پـخـه کـېـري

د بـدلون نـوي فـکرونـه پـه نـري کـي
تاکتیکونـه الیشـېري پـه بـري کـي
هـد فونـه سـتراتيژيک نـور هـم مـحرم سـوه
د وړيـو اخـتلاف سـو پـه شـري کـي

ظـالمـانود مغلـنقـاب اغوسـتي
د بـنـمـانود گـرگين سـپـلاب راوسـتي
وچ لانـده تولـه يـو شـان پـه سـوځل کـېـري
جـهان سـوزد خپـل پـلان حـجاب اخـستي

د تـاريخ پـه اوږد پـړاو کـي بـنـه څرگنـده
د ظـالم شـکست حتمـي وي پـه بـر بـنده
کـه بـنـکرونه د هـر چـا بـيخـي تـېـره وي
ماتـېـدل يـي الهـي وي پـه زغرنـده

په هرځاي کي مخکه سره زموږ پر شپه سوه
تاريکي د هري لوري پر خپره سوه
لاره ورکړه هر څوک مخ پر بېديا سو
کلي کور کي د تونښي پر سرد عوه سوه

د خروش ډکي سيني را توپاني سوي
سمندر زړه کي رينښي را طغياني سوي

سونامي د هيچا زړه نه لوبدلنه
خپرولاري تکي بيارا اسماني سوي

د الله د ستر قدرت ژوندی مثال دی
د ژوندون اخير زوال نري شامال دی
ټول نيمگري تلابنونه به ماتېږي
امانزيه د توبې کمکي محال دی

ناروي ۲۵ نومبر ۲۰۱۰

سمسور

زما پسه سترگو ليدل کپړي
گوران و طن راتسه سمسور ډېر
چرت چي څومره راتسه ډېر سي
اندېنې وي د خپل کور ډېر
څه چي زړه مې منل غواړي
رانسه غلغلي دي پېغور ډېر
چيغې ژرسېم اور ډېر دلاي
څوک چي جوړ کړي راتسه شو ډېر
څوک وحشت چل غول غواړي
امانزيه په پردی زور ډېر

ناروي ۱۵ جولاي

زموږ خاوره

زموږ خاوره طلايي ده ټولې ډکې يې تپې دي
د تاريخ په اوږدو کې ورتنه جوړې دسيسې دي

غليم پروت وي په خزه کې هرگړې نوي خيالونه
که يې لږسد سرتنه ورسې په دروغ جوړې گيلې دي

خپل په کور کې هرڅه غواړي ابادي يې ډېره خوښه
د افغان کورته بلا دي پراولس يې سترگې سرې دي

ډېر کلونه په چرتو کې د هلمند د اوبو غلاته
د تخريب غټ پلانونه هره ورځ جوړې حملې دي

ځينې ناستوي په خزه کې زموږ د خاورې د بڼمنان دي
يا پښتون د سترگو خاردئ يا زموږ جگړې شملې دي

د نفاق زاړه تخمونه دوی بڼندي پر هره سيمه
شني روپۍ دي چې خرڅېږي د مصرف غټې بسټې دي

د نـامردو پلانـونـه د پـردې تـر شـا جـوړ پـري
ډېر هـوس تـودو او بـوتـه هـلـتـه گـرود د دوى كـلمـې دى

د خـداي قـهـر دى نـازل سـي تـل پـر شـو مـو هـد فـونـو
د چـاه كـن خـاى خـپـلـه خـاه دى اـمـانـزىـه بـس پـلمـې دى

ناروي ۲۵ مې ۲۰۱۰

زما بنکلی کندھارہ

پہ تہ تاریخ کی سستا نکلو نہ
د غ ز او و سستا یادونہ
تہ افشہ اریجہ ارہ کپری
دوست د بن من تہ خورولی
ہر ظالم تہ راغلی
شہیدان سول سستا مرونہ

د د بن من زہ و سستہ لہ وہ
د نفاق بنہ و سستہ یلہ وہ
د افغان پان پر کر کور جگرہ وہ
سپرد کور سستا اولادونہ

نہ ہم بیانا اورین راغلی
ورور پہ ووردی نہ وژلی
سستا زرغون چمن سوستلی
خاوری کپری سستا سرونہ

یو ځل بیا امید و تاته
مخ دراوړي ستا و خواته
شمه جگه که په سبباته
بیا ژوندي که په ستا خیالونه

دولس مشوره گوره
پکتیادي سکه وروره
ننگر هارد خپلې موره
درپه ییاد که په دورانونه

پښتانه ته ول سره ورونه
یوه ژبه که په هوډونه

ته ول که پرې یو د زه رازونه
راوړه نور ستا پیغامونه

دواخان ته نیمه روزه
دم زاره ته هر گرد بزه
دلغمان ته هر جلر بزه
ستا و طندئ ستا هډونه

زمه وړ خا وړه پښه تونخوا ده
پښه وړ که په وازه خوا ده

لــر ا و بـر تـر ټـول یـو هـ خـو ا د ه
بـس کـه ډـر سـو هـ سـتـا خـو بـو نـه

د الله نـه مـر سـتـه تـه غـ و ا پ و
پـه ز ا ر یـو و و ر تـه ټـا پ و
و ط ن ډ ک س و پ ه و ی ج ا پ و
ا م ن ز ی ا ح س ا س و م ه س ت ا د ر د و ن ه

ناروي ۱۴ د سمبر ۲۰۱۰

د ولس مینه

د وطن په ارمـانـو كـي
د گلشن په زمـانـو كـي
د افغان د زړه قـوت وې
تـول احـسـاس تـه بـر كـت وې
سـولـي تـه وې زمـور پـه زړو كـي
ولـي وـالـي ووتې د زړو نـه
لـيـري سـولې د پـرزو نـه
پـر بـر بـد يا او پـه درو كـي
هـد فـونـه سـول نـيـمـگـري
بـچـاره سـول تـول وگـري
چـمـن سـو پـه ورا نـد و كـي
تـه چـي نـه يـي تـبـاهـي ده
پـه هـر كـور كـي خـپـل سـري ده
تـول مـلـت پـه اند بـنو كـي
د سـيـسـه كـه د اغـيـارده
د اولـس مـيـنـه پـه كـارده
د سـرتـاج وې پـه بانـد و كـي
پـر و طـن و كـه پـه نظـرتـه
سـد د يـرا و لـه و سـرتـه

امانزیه احساس تل وي په رگه رگه کي

ناروي ۰۹ اگست ۲۰۱۱

پارلمان؟؟؟

پارلمان دئ درغلي ده قضاوت پکښې کي نسته
تولته چال او چالبازي ده عدالت پکښې کي نسته
ضمير کم وجدان کم زوری چي معنوي ورتنه خوشحاله
که عالم ورباندي خاندي وضاحت پکښې کي نسته
دغه بل دشرم خای دئ یا کمبود قضاوت دئ
عدالت که تامینېري رضائیت پکښې کي نسته
خوک خلاف د حقیقت دئ یا قانون سره په ضد کي
خپل خپرې به رسوا کاندې بنه خصالت پکښې کي نسته
غل چي غلا کړي یو مجرم دئ مددگار یې هم هغسي
زړونه ډېر دي خیرن سوي شفقت پکښې کي نسته
امانزیه دا څه کار دئ ټول جهان ورباندي خاندي
انصاف نسته په باطن کي ملي پت پکښې کي نسته

ناروي ۲۰۱۱-۲۳

کو هکه

زمــاروحيــي زمــاتــنــيــي
 تــه زمــاد ژونــد د پــوه وې
 تــل مــي ســترگو تــه ولاړيــي
 خپــل ســلام زه درلېر مــه
 احــتــرام د راســتــو مــه
 ســتــا بېلتــون جــوړ کــړي غــم دئ
 شــپه او ورځ پرمــا مــاتــم دئ
 راتــه جــوړ زړه کــي تــور تم دئ
 زه قريــبان ســتــا تر بڼا يــست ســم
 زمــاروحيــي زمــاتــنــيــي
 مــا چــي ســترگي لغړولــي
 ننــداره ســتــا د بڼــه کلاوه
 ســتــا پــه غېر کــي ســترگي روڼي
 مــا خــال پــوڅي تــاکــي کــړي
 چــي ولاړ پــر خپلــو پښــو ســوم
 ســتــا د مینــي پــه ليدو ســوم
 هــره خــوا پــر گرځېدو ســوم
 د غــره ســرتــه درخــتم
 زمــاروحيــي زمــاتــنــيــي
 لا ماشــوم د پلار پــه غېر کــي

پېر پېنښو لولاړې دممه
 بې خبرو دم نښې نښې
 پېر شېبو ومه خوش حاله
 د غمونو ووم فارغه
 د باباس سره بېمه وممه
 پېر بې اغو بېمه مگر خېدممه
 هر ورځ فصلمو ته تلمه
 ستا پېر مينه زړه پاچا او
 زمماروحي پېر زمات تن يې
 د ميوو دي منت بياريم
 سيال يې نسته پېر نښې کي
 شنه باغونه شېرې بې اغچې دي
 بې مثالې ده دي ميوو دي
 بې کلي کور وېر زمريانو
 تفريکې هاد جنگي لالانو
 د افغانان د لښکرانو
 ارامگ هاد زرغونې ته
 ستالم نانتخاب سوله
 زمماروحي پېر زمات تن يې
 نن دي ويېر نم خوار او زار يې
 تېرې تېرې پېر پېر سوي
 نه جرگې دي ميوو رويس خان سته
 نه لښکر د احمد خان سته
 ستاد بې کلي غره پېر سر کي
 د پښتون د کور پېر ور کي

د بامونو پمپه ممبر کړي
 څوک ولاړ توپک په لاس دی
 پر ماشه یې پرته گوتسه
 زما روح یې زما تن یې
 ستا اصلي وارثان څه سول
 رشید خان بیارار ولاړ کړی
 قوم خان ته هم ورځ کړه
 خپل بابا مې امان جانسه
 زه سرسوي یو لسه توانسه
 سررا پورته کړی لسه خاوري
 په هر کونج کې سته بغاري
 تری تم سم وه زمه واري
 د پردیو په منگل کې یو لوېدیځ
 راتسه جوی تلابندی دی
 زما روح یې زما تن یې
 یوه هیله ده د څښتن نه
 مې مورال موراژون دی کړی
 د پردیو شیره مو خلاص کړی
 اتحاد زمه وړ پوره سې
 یو د بله په پراوړه سې
 نه سمه تم وي د پردیو
 نه ژر د بې غوریو
 نه بهاران وي د مرمیو
 خپره بیایو خوشحالی سې
 امانزي زړه کې بېباده سې

زما روح یی زما تن یی

ناروي ۲۱ مارچ ۲۰۱۱

کندهار ته

نن قصي د ترور و حشمت دي ستا پر مېنه
افسانې د بد رغبت دي ستا پر سيمه
خپل بي سوچه دي و خان ته بلا سوي
د پردو په لمسون خان بيا خرڅوينه
نه پوښتنه دروېر نه څو ک د چا کړي
ملا مت ن ملا مت راترور وينه
لا به څو مړه پر خپل خان باندي تېري وي
ياتر څو بېه و خپل خان ته بلا وينه
د پلرونو افتخار دي خدشه دار کړي
په عمل کي خپلي پښې را پرې کوينه
پاکه خدايه ته نا اهل را پرلار کړي
امانزيه زړه ازار دعوا کوينه

ناروي ۲۰ جولای ۲۰۱

ارغنداب

کندهاره سستا پسه غېر کېي ارغنداب دئ
نوم يې تللی پسه بنايست کېي چي شاداب دئ
جگ مې سترگو ته ولاړيې پسه يوروپ کېي
زړه زهيري سې پسه مغزونو کېي عذاب دئ
کله گورم شين زرغون راتسه سمسور سېي
کله ويېنم کنډوالې زړه مېي بېتاب دئ
هره ورځ سوي نني نني ديتيمانو
دا صيل افغان زړه گي باندي کېي بېتاب دئ
د کوشو کنډي کېي چي رايياد کېي
امانزي ډېر گورم کوي چرت مېي خراب دئ

ناروي ۲۷ جون ۲۰۱۰

ازاد او نیمه ازاد شعرونه

پخې خبرې

پخوانۍ پخې خبرې
راته ډېرې دي سپېڅلي
متلونه پاڅه سوي
ترکرو دي راوتلي
د هر چا زړه ته لوېدلي
د افغان باتوره کوره
ناخبرد خپله زوره
مېړني دي سوه کمزوره
د شملې گل دي ورک سوی
پخوانۍ پخې خبرې
غم تغردئ غورولۍ
زړه زما غليل غليل سو
پاچهي د ټپوسانو
دورنگي ده د روسانو

د پردیو پېښې کېږي
ستا نه ډېرې گیلې کېږي
خپل پر کور توطئې کېږي
خوک وایي وړې نس بنا مار دئ
پخوانۍ پخې خبرې
مخ په مخ راته یاري ده
سر مي ورک سنگر مي ورک دئ
د جولای عقل حاکم سو
خپل د هوډ څخه تېر سوی
عزم نسته که هېر سوی
تا د علم امساخه کړه
ارزښتونه دي لمبه کړه
یا دي نورو ته تحفه کړه
ناراستي د ځان نېستي ده
پخوانۍ پخې خبرې
سیاست زده کړه په مفهوم کي
دوست دښمن پکښې کي نسته
نه دي پیر سته نه فقیر سته

عقل څه وخت پکار پري
د بي عقل تخت نر پري
د پرون گدا پاچا سو
په خپل کرو باندي رسوا سو
چي و خپل ځانته بلا سو
د تانتو په کت کي ناست دئ
پخوانی پخې خبري
تيل ما تيل دئ په وطن کي
د توري شپې په غلا کي
نور پرديان راته ماهر سوه
مدعي راڅخه ورک دئ
د پلزن ورپسې څرک دئ
هره شپه چي بنه تياره سي
نژدې دوست راته لپوه سي
زما پرور خيال د پسه سي
زړه غمجن سي سترگي ژاري
پخوانی پخې خبري
لږ منه د نورو کله

تل د زورد پاسه زور سته
هم د سرد پاسه سروی
د ولس نه دي څه زده کړه
بنه بي زده کړه بيا کوزده کړه
ته د باد پر نیلي سپور بی
ناخبر د کلي کور بی
نن د خپل خاوري پېغور بی
کال دي تېر سو په لکړه
اوس ضرور ده بنه ککره
پخوانی پخې خبری
راته غم د پاسه غم دی
زما پر غاړه نن چاره ده
سور غمی راته پیدا کړه
په دوستي کي د بنمان سته
پر بغل دي غلیمان سته
تېري سوي څپې پر پرده
ځانته نوي چاري کښېرده
د ازار نه زړه کي رپرده

زه په تمه ته بيغمه

امانزی دي نه منمه

ناروي ۱۵ نومبر ۲۰۱۱

تاریکه وه

ورور کیسه راته کوله
توره شپه وه تاریکه وه
سرې د ژمي شپې وې
تور لوگي وه په هوا کي خر خپدله
ارامش د روح هیخ خای نه معلومېږي
هره ورخ یو پېښه کېږي
د اسمان پر مخ پرته توره پرده وه
پورته کښته د اوریخو د بدبه وه
د وحشت لمن خپره وه
توره شپه وه تاریکه وه
په درانه خوب کي بیده وم
نابره د درنو توپونو ږغ سو
زه راوینس سولم له خوبه

ما ویله چي نن بیا ده کومه لوبه
خوضرېې د هاوانونو
که مرمی وې د توپونو
یا انداخت وو د تانکونو
چیري بیا نوی ماتم سو
توره شپه وه تاریکه وه
خپل پتو می پراوړو کړ
لڅي پښې می ورځغستله
چي راوتم د کوره په کوڅه کي منتظر سوم
غلبلی سولې په زوره
حالت سم نه څرگند پرې
لورې کرې پورته کېږي
هیڅ می سر نه په خلاصېږي
توره شپه وه تاریکه وه
یو واری بیا نور درزهار سو
سوي چیغی تر غوږو سوې
پاس پر سرد ټوله کلي
دوه درې کوره سره پرې

ويجاړ درې واړه کورونه
نه بې ورنه د پو الونه
چي تر لاندې وه هډونه
توره شپه وه تاريخه وه
لوی واړه تر خاورو لاندې
د چا ماتې ککړۍ وې
بې کسي وه په غمو کي زه لوبدم
په هيڅ شي نه پوهېدم
څوک لا وخته شهيدان وه
نور پر لاري ور روان وه
خپل په ځان پوري حيران وه
ما ورو تر لې زني
توره شپه وه تاريخه وه
زه چي ور غلم صحنې ته
د مرگونو سلسله کي
د خواخوږو کمبودي وه
بېوزلان په وينو رنگ ټوله تپېږي
چي شل تنو ته رسېږي

شهادت لره ستنبړي
مرستندوي خو بيخي نه وه
توره شپه وه تاريخه وه
خني کور تر کور تباه سوه
چا کي يو يا دوه ژوندي دي
هم واره وه هم خوانان وه
نراو بنخي ماشومان وه
ما ويل يا پروردگار
ساتندوی يې مددگار
رحم وکړې ته بداره
توره شپه وه تاريخه وه
هيڅ گناه يې نه درلوده
په هيچا يې غرض نه وو
خپل په محکه کي لگيا وه
نه اخته د چا په غلا وه
په بڼه خوی کي برملا وه
خپل په کور کي سره ټول وه
ټوله يو کور او کهول وه

نه محتاجه د کچکول وه
توره شپه وه تاریکه وه
نه روغتون په شاوخوا کي
نه ډاکټرو و نه درمل وه
رډي سترگي مو کتله
بنايسته ځوانان وگوره چي بي واره شهيد سوله
د مرگو مېله پر کېږي
هيڅ مدد نه ور رسېږي
د هر چا زړه پر سوځېږي
توره شپه وه تاریکه وه
د ظالم د بنمن له لاسه
لوی کوچنی مو تباہ کېږي
سحرگاه سوه د سهار په لمرختو کي
اولس گرځي په کوڅو کي
خلگ ټول اگاه کېدله
پسپسک سو يو له بله
چي دا څنگه پېښه سوله
توره شپه وه تاریکه وه

لوی ناورین پر ټوله کلي
د افسوس د غوښه پورته
خوک روان سول هدیرو ته
د قبرونو جوړېدو ته
دوی ویله خدای ناترسه ظالمان دي
خپل د خلگو د بنمنان دي
د پردیو نوکران دي
توره شپه وه تاریکه وه
بنخ سوه ټول یو ویشته نفره
دغه خلگ بې گناه وه
سبا ورځ په فاتحه کي
مشران وه په جلسه کي
بس پوښتنه به کېدله
چي دا څنگه پېښه سوله
چا چي کرې دا گناه ده د لته چانه پېژندله
توره شپه وه تاریکه وه
خلگ ټوله وه په وام کي
ټول جرئت ورځني تللی

خپل دښمن ورڅخه ورک دئ
هر هوښيار ورته هک پک دئ
يو هد ف ښه خرگند پري
په يو لاس به هر څه کپري
که يو نه سو کلی کور به ويجاړ پري
ټوله خلگ په دې سلا سوه
توره شپه وه تاريخه وه
دغه حال چي چا ليدلی
پراولس يې زړه سوځپري
زمورډ افغان اولس ته گوره
ورور بېزار د خپله وروره
يو ځان خرڅ کړي پر پرديو
سترگي سرې وي يو تر بله پر چو کيو
د پيسو په وجه باندي اخته سوي پر بديو
توره شپه وه تاريخه وه
ظاهري خبري ډ پري
اتحاد راڅخه ورک سو
اعتماد او باور نسته

دورنگي په يارانہ کې

خوند د ورور په زولانه کې

امانزيه خپل سري سوه خلگ ډېر بڼه په پوهېږي

ورته گوره خپله دوی پښېمانه کېږي

هسي وخت ورنه تېرېږي

ناروي ۰۲ اکتوبر ۲۰۱۱

لوی اختره

لوی اختره بختوره
خومره تاته په هوس وم
ما ویل زړه به می څه بناد سی
لږوزگار به سم له غمه
زه به وکړمه څه دمه
ستا په غېږ کي خوشحالی وي
پاک لباس نوي کالی وي
په هر کور کي مهماني وي
که وطن دي خپل وطن وي
لوی اختره بختوره
که آرام وي لږ فکرونه
د اسلام په ارزښتو کي
که څوک لږ څه معتقد وي
زړه دي سوځي پروطن خپل

رحم وکړې پر گلشن خپل

د خوارانو غریبانو

د بېوزلو یتیمانو

د بې کسه افغانانو

چیغې پورته تر اسمانه

لوی اختره بختوره

زمونږ کور په کور غمونه

صرف خوشحاله خو کسان دي

زړونه چوي سته دردونه

ډېر نا حقه پرابلمونه

هره ورځ ویني تویېږي

سم فکرونه زخمي کېږي

جنازي دي روانېږي

جوړي نوي بهانې وي

لوی اختره بختوره

د نړۍ مسلمانانو

دعا وکړئ لوی څښتن ته

غضب پای ته ورسېږي

بختور ورته اختر سي
لوی اختريې بختور سي
زړه ازاد فکر ارام وي
خوشحالي کور کې مدام وي
د اولس خرگند مرام وي
افغانان به سي نېکنامه
افتخار به امانزی کړي
چې خپل سر تر سپلنی کړي

ناروي

۰۴ نومبر ۲۰۱۱

زه باران یم

زه باران یم په حکمت باندي اوربړم

په بهار کي ښه پیغام راسره مل وي

د ژوندون ښه وسیله یم

طبیعت لره تحفه یم

په شپبو شپبو مي گوري

انسانان راته محتاجه ښه پوهبړم

ستر قدرت دئ په هوا کي خاڅکي کېږم

هم په غرونو هم ځنگلونو کي ځلېږم

زه اوربړم زه اوربړم

ټول بشر سترگي پرلاري وي و ما ته

محتاجانو ته خدمت دی په پوهبړم

پېرزوینه په رشتیا راسره تل وي

شین خراغ د شني فضا راسره بل وي

هوا پاکه فضا پاکه تنفس ته

د هر گل بڼه غورېدو ته مهربان یم
د زوزانو ژوندانه ته زه روان یم
زه د غرونو هسکو شوکو ته عیان یم
زه اور بېرم زه اور بېرم
چي زه نه یم پرېشاني په طبیعت کي
د سبحان په ستر رحمت کي حسا بېرم
احساسات د نېکبختۍ ما ته سنبل وي
پروازونه په هوا کي زما لپاره
هم پر لورې هم پر کښته زما لاره
شارپي محکي اوبه ومه
شېلې ټولي ډکومه
وچي محکي لندومه
زه اور بېرم زه اور بېرم
کله کله چي ژلۍ مي پر بغل وي
توپان زما بې ارادې وي
تند شمال زما په خوا سي
يا توپان ورسره راسي
پر چپه مخ را ولاړ سو

زما مسیر رانه خطا وي
سرگردان پر هره خوا وي
د هر چا سره جفا وي
زه اور بېرم زه اور بېرم
بهار تېر سي دوبي راسي
گرمي هم لمن خپره کړي
لږ خوبونه زه کومه
کله کله زه راځمه
منی خپل رنگ را بنکاره کړي
د زوال ما وسيله کړي
حياتي لاره قبضه کړي
شنې شنې پاني ژرومه
زه اور بېرم زه اور بېرم
رژېدل د پانو راسي
تويېدل د گلو بيا سي
ژمی راسي تند بادونه
ارامش د خوند خوبونه
ټول سي هېر د ژوند چرتونه

زه په واورې اليشېږم

زه ټولني ته تحفه يم

امانزي زړه ته توبنه يم

زه اورېږم زه اورېږم

ناروي ۲۸ مارچ ۲۰۱۱

توره شپه

خدايه كله به دا توره شپه رنهاسي
 د وحشت طلسم مات بيرته سببسي
 د تاريخ په سخت پړاو كې سرگردان يو
 افغاني فکرونه بيا پريوه خواسي
 لاس په لاس چي ټوله خلگ سره ورکړي
 خط په زغرده د دېمن سره جلاسي
 د ملت واگي كه ستا په لاس كې نه وي
 غلبلي به دي او چته په هواسي
 د پردیود ياري نه پرهېزوكړه
 مستقبل كې به فکرونه په غوغاسي
 د بحران نه د نجات لاره پيدا كړه
 عقل واچوه په كار چي زړه شفاسي
 د ناسور زخم وچود كې خاله نيسي
 يو وحدت دئ چي هغه لره دواسي
 ناخرگنده اينده لري په مخ كې
 عاقبت يې سنجوه چي څه به راسي
 ستونزي كله حلېداي سي بې زحمته
 پيوسون كې به توبنه ترسترگو بياسي
 معاملي دي خطرناكي په وطن كې
 سترگي خپل پرېټول ستره جفا سي

هر افغان دي تر خپل وسه تالابن وکړي
چي غايه او ارمانونه به بر ملا سي
د ظلمت تغرب به هله زموږ نه ټول وي
امانزيه چي نفرت ورتنه پيدا سي

ناروي

۲۴ سپټمبر ۲۰۱۱

تاته وایم (پ)...

په تاریخ کي شرمېدلی نه ده دي عهد نه ده دي پیمان سته
په اسلام کي رسوا سوی نه ده دي قول نه ده دي ایمان سته

ډېر مختوری د دنیا یې دورنگی په تا اخیلي
شرمېدلی د زمان یې په هر کار کي دي تاوان سته

په قتلونو کي س هیم یې د زرگونو انسانانو
ډېر بې شانه ظالم سوی نه حیانه دي وجدان سته

په ظاهره مسلمان یې خو پاکي په تا کي نسته
خپل په زړه کي منافق یې بغلو ته دي شیطان سته

یو وار مخ ته خدای حاضر کړه بېرته نه ده د خبستن نه
فکر وکړه په ژوندون کي په انجام کي دي زیان سته

ظالمان نسکوره کیږي سوال جواب یې دی په مخ کي
په غضب د خدای ککړ سې مستقبل کي دي پرسان سته

ستا ضمیر او باطن دواړه درنه غرق په توطیو کي
امانزی به دي شاهد وي چي و مخ ته دي بیان سته

ناروي ۲۴ فبروري ۲۰۱۱

څلوريزي

د اور په تناره کې پښتني هيلې سـوـخـېـرې
سـرـتـر پايه لولپه سوم لامي لوري کرېرې خېرې
زه افغان يم خر پښتون يم تل مين پر ازادي يم
يو ارمان لرم په ژوند کې چې وطن به ابادېرې

تـوـل پـنـځـه کـسـه خـوـشـحـال دې بنگلـو تـه
خپل د ورور ويني زبېښي خوښ دې پيسـو تـه
کـرې شـپـه دې سرگردان وي په چرتـو کـي
چې د غلا پلان تېرې پردي تونبو تـه

د رتـه گـورم چـي وړانـېرې زما وطنـه
هـره ورځ به زخمـي کېرېرې زما وطنـه
د نفاق ميوې چې کور په کور خړه وي
خداي خبر چې به رغېرېرې زما وطنـه

څوک چې پوه نشي په زيـان د خپل تـولي
يا اگـاه نشي په تـوان د خپل تـولني
دروازې به تـکـوي تـل د پـرد يـو
نـه به ويني تـول نقصـان د خپل تـولني

پسرلی سو هري خوا ته د بيد مشک سايبې جوړېږي
 باغ ارم شاپېری ناسته د پلنگه ليرې کېږي
 تور کاکل پر سترگو خوړند د بنکلا نظير يې نسته
 افغاني کالي په تن کې متيکې باندي څرېږي

اور بل سوی پر سرونو سو څوي کورد پښتون
 هر پردی چې کور ته راسي سي د بنمن نورد پښتون
 سد دي خلاص کړه فکر وکړه چې اصلي خبره څه ده
 زما په اند چې تربگني ده ختموي زورد پښتون

درحمان بابا د پوان به سي په کار خپل
 څه بنه وايي چې درې اصله دي کړه يار خپل

چې پرې غم غلطوم درې مې محرم دي
 يو قلم دوهم کتاب دريم اشعار خپل

ای انسانه پر خپل سر مه کړه ظلمونه
 گوتته ايسسته د ماشي پرې پرېده مرگوننه
 ملامت خو توپک نه دی خپله ته يې
 د ظالم عمردی لنډ سته متلوننه

توان په توان

د پردیو وچ پسرگومان پریو ته و تکی
 توان په توان باندي ماتېري په هر څه کي
 د دښمن په ژبه ځان که بڼه سمبال کړي
 نور شکست به یې حتمي سي په ورشه کي

نن خپل ورور راته اغیار سوزه یې وینم
 د پردونو نه زه رد اوس سوزه یې وینم
 د وروري لباس په تنه خپل خپل خبري
 خو تر شا خنجر په وار سوزه یې وینم

د ساحل په جنگ خپلې د اوبو راغلي
 د پتنه کور ته لمبې د اورو راغلي
 یو د تیرو بل د اور سره په جنگ دی
 د افغان پسر حملې د پردو راغلي

قافلې د ازادۍ رانه ستنې سوي
 د اولس پر زړونو بیا د غمگي شپې سوي

د خلاصون شمعو خاموشه تاريخه سوه
خوار پښتونه يو ځل بيا جوړي درې سوي

ورور هم ورور ته بلا کېږي کله کله
هېڅ د ځانه نه شرمېږي کله کله
د بابا پرميراث سترگي پټې نيسي
خپل گروان ته نه ځير کېږي کله کله

د خبرو لور ناصحه د کتاب خبري پرېږده
په عمل کي ځان ښکاره کړه د غياب خبري پرېږده
انسانان څومره ظالم دي رحم نشته يو تر بله
ويني زېښتي بي توکله د عذاب خبري پرېږده

هم نشين د بدو خلکو و او ان ويني
ابرو توي په سپېرو خاورو نقصان ويني
مشرانو مور ته کړي هدايت دئ
څوک چي مل وي د بد کارو زيان ويني

که مي غوټه د زړگي خلاصه کړم چاته
معنی دا چي ځان په کسته وړم بلاته
که ښه نیت ياب د کردار وي پکښې نغښتی
دواړه يودې فکر او خیال تړم سبباته

د کور چاري چي تنظيم وي نظامت دي د مېرمنې
 که سمبال وي ټولې چاري شجاعت دي د مېرمنې
 چي مېرمن په منع کښي نه وي ټولې لاري دي ويجاري
 ژوند چي څومره ځي پر لور ه صداقت دي د مېرمنې

بې نشې څمار څمار سم چي را ياد د گل و باغ کرم
 ترانې د خوشبختۍ وې چي راجع ورتنه د ماغ کرم
 خوندي شپې او ورځې په تلوار سوې لادر کي
 اوس ارمان پسې کومه بې فايدي زړه ته سماغ کرم

افغانان چي ټول کرېزې څې گناه ده
 ظالمان چي پر غورېزې څې گناه ده
 چي حمله د چپا وراسي تاريکو کي
 بې له جرمه طالب کړېزې څې گناه ده

نن که ځوان نسل تنوير د خپل ولس په ارمانو سي
 د تعليم لاره دي خپل کړي چي اذهان په وينښېدو سي
 په روښانه مفکوره به خدمتگار سي د ټولني
 وين زلميان دي هڅي کاندې چي تيارې په ورکېدو سي

فکرونه

زموږ د خوب او خيال فکرونه ولاړه څه سول
څه چي زړه مونه غوښتله زموږ مله سول
خپل د تور پېکي همزولي سره ورک سوو
پرېشان فکرونه ټوله د وطن په اندېښنه سول

که ښکاره سي ټول مرموز افکار د فکر
که د عقل او منطق سي لار د فکر
پروانه چي وزر سوو څي په پوهېږي
ځکه وي پر دغه کار اختيارد فکر

نن د عقل مورو پر اس سپاره سول
په پردی هيله وطن ته په کاته سول

خپلي گټي معتبري بهانه کړي تړونونه
څېره مخامخ چي د وطن په معامله سول

ستا پر زړه چاره تېرېږي زما وطنه
د سپين گل پاني رږبېږي زما وطنه

بیا به چیري ماتوم د هوس تنده
پروقتار دي تېری کېري زم اوطنه

د هلمند خپي م وورخ په ورخ بید پري
د ترنک شونډي سپري رامعلوم پري
ارغسانه غېردي تشه د زمريانو
ارغدا به دشملې غمی دي لوبري

د خوبنی کاسه نسکوره سوه زړه کي
د رنډا پوه تاریکه په هر خه کي
اختر ونه او جش نونه دي نور نسسته
خه چي کېري تبول د بل په اجازه کي

خپل د خانه بي خبر په نام پښتون دي
د پردو په جال کي پروت هر گام زبون دي
درانه خوب کښي غلبه ده پر راغلي
لاره ورکه هر سههار ماښام مجنون دي

بنکلي پبغلي سترگي سرې په ژرېدو سوي
افغانی شملي پر سر په خړېدو سوي
هر خه گورم چي دخپله لاسه کېري
پښتنې هيلي مويي پا په کېدو سوي

لوی خاوند هغه د ټول جهان واکدار یې
 اختیار ستا دئ چې مالک د لاله زار یې
 خیر او شرد هر بشر ستا په اختیار کې
 غلیم مات کړې ته څښتن پروردگار یې

شتمني د کور تالازه مې پرې پرې سو
 دارالامان قصرو وچا را یې سو سو

خدا یه ته پر دې وړانکارو غضب وکړې
 ښکلی قصرو کنډواله خړې خړې سو سو

پرهارونه دهیواد که مکروبي سول
 خپل د لاسه به یې له شک به یې غوري سول
 د وطن بچیان مزدور سول په دالرو
 په پیسو باندي خرڅ سوي نور پردي سول

که د زړه پیغام زما ننن عکاسي سي
 د قلم په ژبه لیکم چې عيني سي سي
 لور پیغام د آزادی دئ نوي ځوان ته
 امانزی به یې لیکي که یې روزي سي

ناروي ۰۲ د سمبر ۲۰۱۱

چاربیتي

په خيالو کي د ځوانۍ زه ډوډو بېدللم
 د زړگي پر هوسو بېه ته لېدللم
 خپل د ژوند بڼو بڼو خاطر ته ځير کېدللم
 گاهي زړه بېه وو غمجن په ژرېدللم

په خزان کي مړور د زړه هوس سېي
 مرام ټولنه رېږدېدلې خپل په وس سېي
 چينغي پورته تر اسمانه په جرس سېي
 زما په اند چي بې له اوره سوځېدللم

چي مسکا په خوله کي وينم د جانان زه
 په خوښيو کي ټالېږم د جهان زه
 هلته ځان احسان مند بولم د سبجان زه
 فکر کېمه په دې حال به نه ارزېدللم

د اسمان ستوري ځلېږي ورته ځيريم
 د سپوږمۍ مخته نڅېږي ورته ځيريم
 يو په بل باندي نازېږي ورته ځيريم
 ډېر رمزون نه چي هېڅ نه په پوهېدللم

كه مې ژبه په پيه بيان سېي د غمونو
كه د زړه قفس خالي سېي د گرومونو
هغه ته ټول رات په بلا سېي په خرمنو
هره ورځ په خپل عمل عمل پېنې پمانېدم

کورني شعرونه

نور صباح جاني

هره ورځ چي تاته گورم تر حد تېر پر ما گرانې پرې
 ډېر زيرکته او هونښياره تر هر چا ته راتېرې پرې
 عمر ډېر دي ستا تحفه وي د څښتن تعالی له لوري
 ټوله ژوند دي سه خوشحاله نېکمرغي له هره سيوري
 حوادث د ژوند انه کله خواږه وي تر شکر و
 ياهم داسي پېښي کېږي ډېر ترخه وي تر مزرو
 دغه ټوله چي پېښېږي د انسان په توان کي نه ده
 خپل قسمت به در سرېږي که دي خوښه که دي نه ده
 ډېر خوشحاله په ژوندون کي دروښان ټوله حالات وه
 هره ورځ وي نوي هيلې ډېر نېکمرغه جذبات وه
 يوه توره يښمه راغله نابېره په ژوندون کي
 خوښۍ ټول په کوچيدو سوې د غمو په پيوستون کي
 دامنم چي تقدير هر څه رسومي په خپله خوښه
 ټول خارج د چادوسه نه دي توان وي نه دي هڅه
 دغه يو مطلب قبول کړه پېښي ټوله تقديري وي
 گناهگار پکښي کي نسته د ازله تحريري وي
 که دروند باروي د غمونو هسي ځان ځني سويوا کړه
 زړه دي تش د غم د بار کړه خپله لاره دي په خوا کړه
 د اوصيت د ډېر پخوا نه مور ته کړي مشرانو
 پرېږده پرېږده تېر غمون نه داسي کړي عالمانو

حقیقت خدای ته معلوم ملامت پکښې کې نسته
خه چې پېښ سوه هغه تېر سوه عدالت پکښې کې نسته
عمردې پردي په نصیب سه د تعلیم لاره کره خپله
خان اوچت کره تر همزولو مرسته وکړی یو تر بله
د ننه علم سې خاوند ننه ادب دي په نصیب سه
امانزی درته دعا کړي مرستندویه دي حبیب سه

ناروي ۰۳ اپریل ۲۰۱۰

مراکو

وړاندي دوه کاله زه تللی پی په سفرم
سـیاحت و مراکو و کـی پی په چکر م
بنايسـته کـلی بنـارونه پی ساحل کـی
بنـه مـی زړه ته نه لوېدلـه پی خـبر م
تـول بنـارونه حصار سـوی پی قلعـه کـی
شـا وخوا جـگ د بوالونـه پی نظـر م
د بنـمناو تـل حملـی پی پردوی کـولې
زه د دې خـاوري تـاریخ نـه خـه خبر م
پـه ساتنه کـی د خپـل اولس یـولاس وه
هـر سـری ویـل چـی زه د وطن سـپروم
د وطن دفاع ضرورده هـر اولس تـه
امانزی چـی پی تـول ژوند ارمان پی سر م

ناروي ۳۰ اکتوبر ۲۰۱۱

بڼه نیت

هغه څوک چې دعوه گيړد صداقت وي
 ياپه ژوند کي طرفدار دوضاحت وي
 زاهدان که په تقوي باندي مصروف دي
 ياسمبال په لور شعارد عدالت وي
 که څوک شيخ وي لاس يې پورته تل دعواته
 په مسجد کي دي خادمد تلاوت وي
 دچاهيله خرابيات او مناجات ده
 يايي لاره انتخا ب د شرافت وي
 دچاپاک زړگي د صبر وي الله ته

يايي بڼه نیت پراولس د حمايت وي
 څوک ظالم سي غوښتي خوري د خپل ملگري
 ورنه تللي خپل ضمير د کفايت وي
 چاچي وينی تل زبېښلي د اولس خپل
 توتته کړي يې وجدان د قضاوت وي
 خپل عمل د لاري مل مخ ته هينداره
 په بد نیت کي ټول الزام د خباثت وي
 څوک چې خوښ کړي سرخوږي په خپل ولس کي
 بڼه عمل کړي مخالف د حماقت وي

مسـتقبل ته څه پـه کـار دي امانزيه
په پاک زړه چي څه کول د عبادت وي

ناروي ۲۵ دسمبر ۲۰۱۰

سرباز

ډېر اوچت خيال مې په زړه کي چي سرباز سم
 په چوپړد خپلي خاوري کي ممتاز سم
 ورلاهوسوم سمندر ته پتېي سترگي
 هڅي ډېري مې کولې چي اوباز سم
 لالهاند او سرگردان په لوی خپو کي
 وهل سولم د هر پانه چي ناراض سم
 بېغوري تر حد وتلې وه نجسات کي
 بې خبر چي پروت په جال کي يې همراز سم
 نا اميده هلې ځلې د خلاصون سوې
 په يو چانس کي د وتلو ترې جواز سم
 چي خبر نه يې دلاري مه پر غغله
 خطرونه پکښي ډېر سته چي کم راز سم
 دوست دښمن د واره په نوي بڼه گوري
 عقل وپښ سې ډېر ناوخته سترگي واز سم
 امانزي شکر گزارد خپل قسمت يم
 د خلاصون په هيله ناست چي پکښي باز سم

ناروي ۱۹ دسمبر ۲۰۱۰

وليجان

د ځوانۍ يـوانـديـوال مـي وليجان وو
 خـداى شـاهـد دى چـي بيـخي رابـانـدي گـران وو
 بـنـه صـفـات يـي درلودلـه پـه يـاري کـي
 بـنـه غـنـبـتـلى پـه غـيـرت کـي نـامي ځـوان وو
 پـه قـصـاب بانـدي مشـهور وو کـنـدهـار کـي
 هـم د بـر و دروازه کـنـي يـي د کـان وو
 پـر هـېـزگـار خـلگ يـي ډـېـر بـنـه خـو بـنـدله
 مـرچ اغـاتـه بـه ورتـلى څـومـره يـي تـوان وو
 لـر خـنـدا او مـسـخـرې بـه يـي کـولې
 بـنـه يـي نـيت بـيـخي پـه زړه کـي مـهـر بـان وو
 ډـېـر غـنـبـتـلى دلاوړه پـه خـپـل وخت کـي
 خـرابـات يـي خـو بـنـدې بـه يـي گـو مـان وو
 د مـارانو پـه نيولـو بـه خوشـحال سـو
 هـره ورځ بـه پـه لـنـدي پـسـي روان وو
 يـوه ورځ يـي ظـالمـي لـنـدي و خـوړ
 خـپـل تـر کـوره چـي راتـلى حال يـي پـر پـشان وو
 ډـېـر نـاځـوان مـرگـى بـي وختـه پـر مـېلمـه سـو
 روح دې بـنـد وي امانـي بـه بـنـه انـسان وو

ناروي ۲۱ جنوري ۲۰۱۰

غمیزه

غمجن زړه مې پرېشان سو پښتون تاج راڅخه ولاړی
ډېر افسوس راته ولاړ سو ځوان سراج راڅخه ولاړی

باتوران پر کمېدو دي خدایه ته مو مددگار سې
لوی ناورین پر موږ راغلی ربه ته زموږ سازگار سې

طاقت ستا په شان کي ډېر دئ موږ بېوزلي بندگان یو
تور ماتم پر موږ راغلی ستا درحم محتاجان یو

ستر پښتون وو په غیرت کي د فامیل جگه شمله وه
دهمت نظیر یې نه وو سراج هر چاته اوږه وه

دا مرگی څومره ظالم دئ چي تازه گل یې خزان کړ
امیدونه ټول په زړه کي ډېر بې وخته یې توپان کړ

رحم وکړې پاکه ربه ستا فرمان قبول پر سترگو
په دعادرتنه زاري کړو روح یې بنیاد کړې دوی گوردو

د زړه صبر دې خدای درکړي زما گران حمد الله خانه
امانزی دې غم شریک یېم د نور غم سې په امانه

۲۰۱۱ گسټ ۲

رنگارنگ شعرونہ

ویر

افغانان تـــول ویر کـــی ډو پـــېرې
 پـــر خپـــل ولـــس مـــی زړه رپـــېرې
 تـــول زنگـــاوات غـــم کـــی غمپـــېرې
 افغان ولـــس اور کـــی کړپـــېرې
 خالقـــه تـــه فضـــل پـــرو کـــرې خـــه پېښـــېرې

دیکشـــنې ورځـــی ســـهار وو
 د حـــوت د میاشـــتې نوبـــه اړ وو
 پـــه کلـــی کـــور کـــی پـــس اړ وو
 تـــود پـــه مرگونـــو کـــی بـــازار وو
 شپاړس نـــفـــر د شـــهید کـــور تـــه ســـتنپـــېرې

پـــه خبـــر تـــول کـــه کنـــدهار ســـو
 د هـــر افغان پـــرزړه پـــرهار ســـو
 د شـــهیدانو جـــونو نـــاتـــار ســـو
 ارمـــان ارمـــان راتـــه تیار ســـو
 د مؤمنـــانو شـــهادت مـــی نـــه هپـــرپـــېرې

امریکایان ورځـــی هـــر کـــور تـــه
 پـــه نیمـــه شـــپه کـــی د دوی لـــور تـــه
 د ســـرو مرمیـــو شـــو ماشـــو تـــه

د خپل بډا دار پخواني پورت ته
د شرمونې لاس ته ودرېږي

لابه تر څو داسې وحشت وي
ياد پېر دو منافقت وي
د نېسو ځوانانو بډه رحلت وي
د ماشومانو شهادت وي
كه دا نفاق وي نور سر و نه بډه نېس خپري

فكر كوي پېر ظالمانو
سوه زهرجنه ترم مارانو
بې عقول دي تر لېونيانو
په مرگ نشه تر شرايبانو
زه امنې فكر كوم دوى بډه ستنېږي

ناروي ۱۱ فبروري ۱۲

ګونګۍ ژبه

په ګونګۍ ژبه مې هر چاته گویا یم
د ولس په درد اخته زه شپه بیګاه یم
د بابا توره زړه سوه نه خله پېرې
د شملې غمې لوېدلې که به لوبېرې
د نیکونو نام نښان سپر په دوه دوړو
بېچاره ولس وزګار نه سوله شخړو
ته د فیل په غوږ بیده یې د زړه سره
سې په غبرګو سترګوړوند مات ته ککره
د وطن هیلې ناسامرادي ورت ته ګوره
امانزیه خلاص به نه سوله پېغوره

ناروي ۲۹ مارچ ۲۰۱۲

سېلابونه

اوبنكي به قطري جوړ سېلابونه سې
زموږ به نيمه خوا تېول ارمانونه سې

غواړي دېن منان منگولي بنځي كړي
چوږ به ذخيروي ټوله كانونه سې

كوړپه كوړ به شين وي د نفاق مرض
زړو كې به زخمو نه پرهاړونه سې

بيا به پسرلي كې گلان مړاوي وي
هر ځای به ترينگلي او اوزونه سې

نه به وي راستي او صداقت منځ كې
ورک به وطنپال سم تاريخونه سې

د افغان باتوره خاوره كه ستم كې سوه
لوت به دي جگ غرونه او باغونه سې

شپې به تر سره هاره ماتمونه وي
جوړ به امانزي ته زندانونه سې

ډهلي ۲۲ فبروري ۲۰۱۲

سپوږمۍ

د سپوږمۍ لنگر لوېدلۍ سمندر کې
داسې برېښي اور بل سوی په چمبر کې
د شغلو ځلا لسه ورايسته معلومېږي
سړې لمبې چارپیره سوي په اختر کې
سحرگاه سوه سپېدې لړ پرچاودېدو وه
پورته کېږي اذانونه په ممبر کې
تماشاه د بنایست د پرېبې نظیره
شاوخوا سولې کوترې په غمبر کې
بلبلان چې ریز ششروع کېږي امانزیه
شپې سهار ته روڼوي خوند په سحر کې

ناروي ۲۰ مارچ ۲۰۱۲

زنګاوات

دغه څه رنگه انصاف که مساوات دئ
سورپه وينو غم لړ لړی زنګاوات دئ

موراو پلار د خپل بچو سره بیده وه
پتیرغل د نیمې شپې کوم مجازات دئ

نوراو بنځي ماشومان لژند په وينو
خوارولس ته د مرميو مکافات دئ

بېرحمان د عدالت کوي خبري
خو عمل ئې د خونخوارو روایات دئ

نه به بچيان ئې بې گناه ټول شهیدان سول
تاسې خدای دغه وحشت که کرامات دئ

شپاړس تنه شهیدان شپړنور زخمی وه
د وحشي امریکایي اردو عادات دئ

تیل پاشلي اوربل سوی وو پرمرو
امانزیه دغه بل رنگ د تاریخو جنایات دئ

ناروي ۱۱ مارچ ۲۰۱۲

ژوندون

تازه پانې د ژوندون مې مېر اوې کپېرې
بنه پوهېرم چې کرار کرار رږېرې
ژوند چینه کې مې رنې شغلې لیدلې
هغه تېولي ورځ په ورځ رانه ورکېرې
د بنایست گلان خزان ته منتظر دي
د نصیب سره یوځای به روانېرې
که د تېبي غارګی سوه در په غارپه
خدای خبر چې هلته څه به راپېنېرې
څو چې عقل دي رسېرې کار ترې اخله
امانزیه پر دې لار ټولنه ستنېرې

ناروي ۱۴ اګست ۲۰۱۱

د ژوند ثمره

ثمره د ژوند د دې ولاړه لـــــــه اختیـــــــاره
 ستا ننه ورکـــــــه خپلـــــــه لاره لـــــــه تلـــــــواره
 سرگردانـــــــه د پردیـــــــو پـــــــه چـــــــو پـــــــر کـــــــي
 وخت عبث در نه تېر سوی پـــــــه روغـــــــېر کـــــــي
 دروازی چـــــــي تـــــــکـــــــو یـــــــو د نـــــــو روو خلـــــــگـــــــو
 خورې بـــــــه تـــــــه واری پـــــــر سر د غـــــــتـــــــو وگرهـــــــو
 شاوخوا مـــــــي اور بـــــــدل چـــــــي تـــــــه ره بـــــــریـــــــې
 اوس خرگنده ســـــــوه چـــــــي تـــــــه چـــــــېر تـــــــه نو کـــــــریـــــــې
 چـــــــي پـــــــه لومـــــــه د پردیـــــــو کـــــــي اســـــــیر ســـــــو ی
 خان دې بایله پـــــــه ټولنـــــــه کـــــــي فقیر ســـــــو ی
 سردی کنبـــــــته کـــــــه گر بـــــــوان کـــــــي خـــــــه دې کـــــــرې
 عام وژنـــــــه کـــــــي دې خوینـــــــدې کونـــــــدې کـــــــرې
 چـــــــي خوش حال یـــــــې پـــــــه عمـــــــل د مغرضـــــــینو
 پـــــــه ازار بـــــــه ســـــــي کـــــــکـــــــر د معیوبینـــــــو
 نه دې دین نـــــــه دې دنیا ســـــــوه خوار کـــــــیه
 ستا نـــــــه هر خـــــــه ټول خطا ســـــــوه لېونیـــــــه
 یـــــــوه ورځ بـــــــه پـــــــه غضب د خـــــــدای اختـــــــه ســـــــې
 درنـــــــه ورک بـــــــه نوم نـــــــبان او بـــــــې پـــــــر ده ســـــــې
 امانزیه داســـــــي خلـــــــگ د زړه ســـــــو ی دې
 خو ژوندی دې پـــــــه چـــــــو پـــــــر کـــــــي د پردی دې

ناروي ۲۷ مارچ ۲۰۱۲

د لیلې د نبت

په سره ژمي نوي غم زما په خوا سو
 د نړۍ وحشي ظالم چي په فتوا سو
 ل و غمیزه به راځي پر بنسټ وځوانانو
 ټول جهان حساب کوي پر بگېلانو
 کال و دوه زره او یو پوه د سمبر کي
 سوم اسير د دوستمیانو په چمبر کي
 غوره سووي ول په زور د خارجیانو
 خوشحالي جيون نه په ډگ په ډالرانو
 هر سړي چي به کتل زموږ و شان ته
 داسي فکري کواوه گوري حيوان ته
 هر گړي به نوي نوي تبصرې وي
 د هر چا بابه زوروري قوماندې وي
 ليري ليري د عقلو و بشردوستي وه
 فيصلې به د دوستم ياد پردي وه
 وساطت د سره صليب چي راپيدا سو
 لراميد د نوي ژوند فکر کي بيا سو
 فرمانداره امريکا او دوستم دواړه
 موافق سو وه فيصله د غم تياره
 افغانې طالبان ټول به عفو وه کېږي
 طالبان پاکستاني به رخصتېږي
 نور پردي خلگ په رنگارنگ گروپو کي

ملل متحد ته تسلیمېږي په جوړو کې
 د دوستم یو فیصله سوله عیان نه
 ټول به ځو تر لوی محبس په شېرغانه
 څو وگړي په وږي تېري انتظار سوو
 ننا بېر د د م و ترو غره ار سوو
 په لس هاوو مو تران پر لسه پسې وه
 پکښې بهار کانتینران او کسه ډېرې وه
 موږ په ډله ورو لوېدلو کانتینر ته
 د پسو په شان تیل په سولو مقر ته
 ځای د پنبه د درېدونو نه وو دنته
 پاته نه وه د ژوندون ه شیخ نوره تمه
 دروازې تړل کېدلې په زورو کې
 هم وهل هم ټکول وه په تمبو کې
 څوک لنگی او څوک سدری اخلی بی شان
 ساعتونه او کالی اخلی بی توانه
 له قندوزه حرکت سوو شېرغان ته
 مسلمانان غوږ پر نیسه دې بیان ته
 چې پر لاري گولایانې وې مارپېچه
 طالبان ټول کانتینر کې سوو سرگېچه
 په یخني کې د خولو را باندي چور سوو
 هر سړی او بو چنبلو ته مجبور سوو
 کرږي پورته د گرمی او هم له تندي
 که هر څه نارې وه او ورو ملندي
 جاره ورکه خولې په یو بل لگېدلې
 خپلې خولې به مو په وینو لنډولې

يو د بل بڼه مو خو لې سره خپلې
 بيا هم د پرو د مرگي سلگي وهلې
 نيمه لار لاد سفر ننه وه تکميله
 بڼو ځوانانو بيا د مرگ پولسه ليدله
 په زرو ځوانان شهيد سول کانتينر کې
 صرف شل تنه ژوندي پاته وه محشر کې
 تاريخه وه چې موږ راغلو شېرغان ته
 کندي وخته ايسټل سوي گورستان ته
 په نوبت هر کانتينر تخليه کېږي
 بلدو زرباندي تر خاورو لاندي کېږي
 په يو چا کې چې نفس لاهم ژوندي وي
 بې دريغ د گولي باندي شپې وي
 يوه کنده چې شپې زره مټره کېږي
 د ليلې د بڼت کې ځوانان هلته بڼه خپري
 عجابه قتلگه گاه سوه په نړۍ کې
 دغه کار وسو کاملاً بې غورۍ کې
 کله ټول طالب د جنگ محاصره سوه
 هلته شپې سوه روان بيا مخ پر غره سوه
 يو څو ورځې چې په غره کې پر تېرېږي
 وږي تېرې مجبوري کښته راس تنېږي
 د دوسو تم قواوو دوی محاصره کړه
 په پلمه ئې يوقلا ته ورايله کړه
 دوی چې دېر سترې سومانه وه بيا دېرې
 خويويويې د مرگ وخوا ته بېول کېږي
 پوه سول ټول چې وژل کېږي بې پرسانه

خک ه رځ د بغاوت پورتته به بېې توانه
دوی په دل ه حمله وکړه پر عسکرو
په لاس ورغله و سله د خو نفرو
پوره دوه شنه بانه روزه جنگېدل ه
خو یو یو بېه په نوبت کي مړه کېدل ه
شهیدان سوه تر خو پاته یو بشروو
قیام خلاص سو جوړد وینو یو محشروو
امریکا باعث د تپول وحشی مړگو وه
دېر فلمونه دک د وینو په رنگو وه
اوس چپ سوي ه شیخ بیان نه کوي چاته
په پوهېري امانزی همگوري سباته

ناروي ۰۲ جنوري ۲۰۱۲

عالمان

په نړۍ کي ډېر پوهان کهه عالمان دي
 پرولس ئې ډېر بې حده مهربان دي
 خان غریب ته د نېکۍ په سترگه گوري
 مرستندوی وي د هر چا څه ئې په توان دي
 نه غرور سته نه ئې پزه په هوا وي
 نه خرڅېري ډېر صادق غره په خان دي
 په رښتيني عمل ځای نيسي په زړو کي
 په ټولنه کي سرخ رویه خپل په شان دي
 کبرجن نه دي قانع پر خپل حالت وي
 درواغ نه وايي صادق ئې په بيان دي
 نه تحقيقر نه بخيلي کړي پروگرو
 په بڼه خوی کي هر محتاج لره درمان دي
 تر شان نه کوي په چاپسي خبري
 ټول خواص ئې بې مطلبه بڼه روښان دي
 داسي خلگ افتخار وي د ټولني
 امانزيه په رشيتيا هر چا ته گران دي

ناروي ۱۲ مارچ ۲۰۱۲

خپل جهان

که دي ځان په خپل جهان کي مستغرق کړي
جوړي لوی کندي کپري ژوندون گران دي
نه پوهېږم چي پر څه راته اخته سوې
داسي وايي دې سفر کي ازموون گران دي
که يوشممع لگېدلې ستا و منځ ته
پام کوه چي د وطنه بېلتون گران دي
که اغزي پلنډه په شا ولس ته ورسې
د جفا په غم ککړ پيوستون گران دي
د پردې تر شا چي جوړي معاملې سې
امانزيه په سياست کي پټ شون گران دي

ناروي ۰۱ جنوري ۲۰۱۲

د چوپان ربغ

زړه شپېلۍ مې راپیدا کړه چې د نېستو ته ځممه
د پسرلي نسیم چلېږي خپل رمو ته ځممه

زړگۍ مې ډېر پرېشانه سوی د خزان له جوړه
بنکلي هوا بنکلی نسیم د زړه مېلو ته ځممه

د ساړه ژمي په منگلو کي بندي وم کور کي
اوس د بهار په هنگامو کي زمزمو ته ځممه

نوی موسم د شگوفو نفس به لږ تازه کړم
خمار خمار د بېلتانه بنایسته غنچو ته ځممه

که په شپېلکي زماد شونډو بلبلان راوینس سي
زه د هغوی د مینې ډکو ترانو ته ځممه

پرېږده چې زه هم ترنم د دوی په ژبه و کړم
د سرو گلونو د غوتیو تماشو ته ځممه

د دوی په شان به سوی غم له فکړه لري کړمه
خپل د شپېلۍ اواز اوچت ستورو شغلو ته ځممه

اوس لا موسم دئ خونـد تـري اخلـه امانـزيه يـاره
اعتبار نسته په ژوندون نوراند پښنوت ته ځمه

ډهلي ۱۲ فبروري ۲۰۱۲

بودا

يو بودا ناستت وو پرېشانه معلومېږي
 سترگي سرې غم ئې لاهه ورايه څرگندېږي
 تورچشمان ئې د کولک وراوتلې
 ترغې پرغې وچ شونډان وينه بهېږي
 وږې تېرې څنگ وهلي يې وپسرخې ته
 د بنې رنگ ئې الووتې پيکه کېږي
 نفس کاري ساه شپې بې لاهه وقفې نه
 سر ئې رېږدي پر لکه تکیه کېږي
 ورنژدې سوم چې پوښتنه ورنه وکړم
 بې اختياره ئې سلگۍ په زوره کېږي

بيگناه تللی وم ميله د اشنا کورت ته
 اوس مې خپل کلی کوڅه نه څرگندېږي
 داسې وايي بمباري وه د چورلکو
 زلزله جوړه هر څه پکښې وړانېږي
 نراو بنځي ماشومان تر خاورو لاندې
 لار مې ورکه په چاره څوک نه پوهېږي
 امانزې هک پک چیران وم ورت ته تللی
 خدايه ته رحم کوي نور څه پېښېږي

ناروي ۲۵ مارچ ۲۰۱۲

خوب

خوبه ته مه مې چیري بیایې نندارو ته
 د هلمند پر غاړه ناست یې منظر و ته
 رودخانه کسي غرغړې نور خاموشي وه
 خوار لسم سسپورمې ولاړه ځلېدو ته
 سپین لنگر ئې اچولی او بوم منع کي
 د کبانو ډلې راغلي ګرځېدو ته
 شني او بېه بيخي شفافې اورو ئې وې
 معلومې کاني شكي اخیستو ته
 ننا بېره د نهنگ حملې پر راغلي
 تاش په تاش هر څه ويجاړ ما چشمو ته

ای خالق ه زوروا کسان څومره ظالم دي
 رنځا ولاړه توري لوشي بڼې وړېدو ته
 د جابر ناورين همدا سي زم وړ پر خلګو
 امیدونه مخ په وړاندي ماتېدو ته
 د صیاد غشي بېه کله را پيدا سي
 چي نهنگ را برابر کړي ړندېدو ته
 اما نزيه د مظلوم چيغي دي پورته
 اسمانوته به رسېږي اورېدو ته

ډهلي ۰۹ فبروري ۲۰۱۲

جنگسالار

جنگسالار فکري کوي چي معتبر دى
د افغان ولس لسه قهره نسا خبر دى
پته پته غمازي او جاسوسي کپري
خيال کوي چي پته دده دغه هنر دى
خو لغره بې سواده پراته ول دي
دهغو مخ ته ئې بل نقاب پر سر دى
ميدان گرم لوتمار هم رهبري غواړي
داسي خلگ خپل ولس لره خنجر دى
په سل کاله ئې قبوله غلامي ده
امانزيه د غلو خپل خانتسه دفتر دى

ناروي ۱۴ جنوري ۲۰۱۲

دانا

که پوهان د فساد گرو سر لښکر سږي
عام وگړي به تر نورو لا بد تر سږي
مکتیبیان چي غلا کوي په سپینو سترگو
قانوني به گناه گاره یو په زر سږي
چي په زړه کي منافق وي خپل ملت ته
سل په سل کي شرمنده مات ئې و زر سږي
که پر هېز سږي بې عمله په تقوا کي
خدای و هلي به رسوا مات پر کمر سږي
څوک چي پوهه د خپلو وگتو وسيله کړي
امانزیه مخ ئې تورو رک ئې ثمر سږي

ډهلي ۱۵ فبروري ۲۰۱۲

پيمان

زما د رمزاو نياز ملگري چي پيمان سو
د سياست ناولي مخ کي راعيان سو
د برصا دقه بي مطلبه ان ديوال وو
د غيرته وپوره پوره زړه مي گران سو
زلزلي د صداقت لمن کپه خيري
د سيد مير سره هر لوري بد گمان سو
د ندمرده اش نايانو ياري مکپه
مور ويله په ماحول کي زيان سو
خوک چي نه لري پنبه او پنبه تو ژبه
پله بين غوندي دورنگه ئي بيان سو
مور چي دواړه سر پر په لاس به گرځېدلو
نابلده اش نايي ته زړه پرېشان سو
په خبرو نه شل کپري امانزيه
دغه کار په خو خو ځله امتحان سو

ناروي ۲۱ مارچ ۲۰۱۱

خوشبخت

شکر خدايي ممنون ستا په مرحمت يېم
 په نعمت د اولادونو زه خوشبخت يېم
 د ژوندون همته ما مې ډېره مليکه ده
 ربدي ورکړې بڼه صحت په دغه نيت يېم
 فريد جان مې مشر زوی د لاس لکړه
 د روښان څخه خوشحاله په وضعت يېم
 تنگي والی بېخي آرام په خوی خواص دي
 زه ئې خوښ په پته خوله او په عادت يېم
 ناصر جان د زړه لسه بېخه مهربان دي
 مفتخر ئې په عمل او بڼه خصالت يېم

د زړه سر مې ټوله ژوند لور زرغونه ده
 فکر کړم په هغه څه ملامت يېم
 هماغه جان نه نازولې ده په ژوند کې
 له هغه څخه راضي په حقيقت يېم
 هره مېرور مې تر اولاد په کمه نه ده
 منن دوی د شگوفې په بڼه رغبت يېم
 د زهره په بڼه ژوندون کې هر څه وينم
 لور حساب هم زه د مينې په همت يېم
 د لېمې برکت ډېر دئ زمونږ په کور کې
 خو پرېشانه ورته ډېر په واقعيت يېم

د پنځو وارو لمسیا نـو اوږد ژوند غـواړم
نور صباح ته د زرگي په محبت یم
سهارو په خوږه ژبه راتـه گرانـه
امیدواره د میوند په شـفقت یم
مینـه ناکـه مـروا جانـه ده تـر ټولـو
مطمئن د عایشـي په ذکاوت یم
پاکه ربه ته یې هر خای ساتندوی سې
امانزی ئې خوښ په ډېر نـسه تربیت یم

ناروي ۱۵ اپریل ۲۰۱۲

کاروان

زما د اوښکو ملغلري بهه کاروان سسي
 لابه خاخي خو ازاد افغانانستان سسي
 په ناچلوه تړونونو نه خطا کپرم
 ترخو نيت دي بشري کاروانان سسي
 ستا چي ذهبن جوړوي شالمارونه
 په کپرو هيلو کاره بهه دي ارمان سسي
 که غبي ياست رنگ مورک کپري ستمگرو
 پر پرده خپله افغانان خان ته درمان سسي
 که ته روند يې په مغزود بوش بچيه
 د غيرت چيغبي بهه ستا مخ ته توپان سسي
 خوک چي غواړي مېلمستيا بې له پوښتني
 پښبماني کي پورته ژبه يې فغان سسي
 ستا چي طمع دشغلو په خلبدوي
 گوره پام کوه چي جوړ بهه گورستان سسي
 قهرجنبي سرې مرمي چي په شاگرخي
 امانزي ته هيله سته خپله بهه وران سسي

ناروي ۰۱ سپتمبر ۲۰۱۱

سوز

د زړه سوز مې را برسېره کړه قلمه
چې خالي سې صندوقچه لېرڅه لږ غمه
پلنې دې ډېرې کوټه سوي په کوگل کې
رانه وايي څه چې زماده ډېره تمه
د رنځور وطن پيغام پرنوشته کړه
چې افغان ولس بيمار دی لږ ستمه
که پردې د نفاق څوړنډوي پر سترگو
داسې ډلې خاماڅا زه شرمومه
د ستړيا احساس دي ليري کړه لږ فکره
امانزې چې څه کوم هغه ليکمه

ناروي ۲۳ جنوري ۲۰۱۲

ډپوه

په هر کور کي چي ځلېږي ډپوه چاته
تل دي وي شکرگزار لسه پاکه ذاته
خوشبختي ئې په لمن کي غورېدلې
بختور به ځان سمبال کړي دغه خواته
چي په قدر نه پوهېږي د مېرمنو
خامخائي پنه بنوئيري خپله شاه ته
بې ملگري ژوند عبث بې ځايه بولسه
فکرو کړه چي خوښي نسته سبباته
که نصيب دي تاريخ ژوند سو خوار کيسه
کور خراب قلم قلم ملا دي سوه ماتسه
له پېړيو تجربسه سوه امانزي ته
د ژوندون ډيري ډيري سته ريناته

ناروی ۰۸ مارچ ۲۰۱۲

فلوم

له فیضی سره د فلوم په شني دره کي په صحبت وم
ناست پر جگي غونډی باندي منظرې ته په دقت وم
د اسمان پر مخ سور ژړرنګ مخلصو طبنګاري
بنايست لور د تصوره تعجب په واقعیت وم
سلسلې د جگو غرونو د اوبو کاسه په منځ کي
سرې لمبې د اوبوزره کي خیال زما په حقیقت وم
داسي برېښېدلې سور توپان راغلی بحر منځ کي
ډېره ښکلې ننداره وه زه ځیر سوی په هیبت وم
مور منله رښتینی ښکلا په توان د لوی خاوند وي
د بشرتروس وي تېره امانزی ډېر په حیرت وم

ناروي - ۲۵ جولای ۲۰۱۰

فشار

سستمگره سستم پر پرېده تمیدن تر فشار لاندې
لر پرېده فکړد سبا سه پيوستون تر فشار لاندې
ماغزه ولې بې اختياره پروازونه کړي اسمان ته
خه انصاف هم ضروري دئ سم بدلون تر فشار لاندې
زوروره زور دې پرېده خه توبنه به ستا نصیب سي
په انجام کي زور ماتېږي ټول سمون تر فشار لاندې
بېغوري د خپله لاسه چوپړه پرېده د پردیو
تاوان رسي خپل وطن ته اوښتون تر فشار لاندې
خدای شاهد دئ امانزيه پښېماني به ورسره وي
سر خورل به ئې حتمي وي چي پښتون تر فشار لاندې

ناروي ۲۰ سپټمبر ۲۰۱۰

فرياد

نن فرياد مـي د زړگـي پـه ولولـو دـي
د اولـس د ارمـانو پـه وسوسـو دـي
هـره ورځـ وړانـدي ويـجاړي چيغـي پورـتـه
ظلمـ پرېـږده لا وحشـت پـه نغـارو دـي
د مـدوا چـاري کـمـزوري لـيدل کـېـږي
طمـع لـږده تشـويش ډـېـر پـه جگـېـدو دـي
کارپوهـان صـرف پـه خـبرو بـنـه پـوهـېږي
د عمـل فـکر کـمـزور پـه لږـېـدو دـي
نـام نـبـان د هـر مجـرم دـي لادـر کـه
امانـزيـه پـلان جـوړ پـه توپـئـو دـي

ناروي-۲۰۱۱/۷/۱۲

قناعت

ډېرې منډې دي کولې دي لولې لولې تونښې لپاره
 قناعت درسه نه وود نا حق دعوي لپاره
 یو وار وگوره گرېوان ته ټول دي خرڅ کړل په ډالرو
 نه دي نوم د پلار نیکه سونډه دي لافي په ډغرو
 هلي ځلي دي کولې مخ هم ستا پکنښې کي تور سو
 د چرچو خلگ ئې نور دي مگر ستا پکنښې پېغور سو
 چوراو غلا چي خلگ کاندي هيخ ضمير ورسره نسته
 طرفدار ئې هم هغسي اخرت نه بیره نسته
 قضاوت د وجدان بنه دئ واقعي تته غاړه کنبه پرده
 عدالت کي سرخ رويي ده دورنگي دي نوره پرې پرده
 که څوک غواړي که نه غواړي د حساب ورځي رارسي
 امانزيه دا قانون دئ نن داغسي سبابه سي

ناروي-۲۰۱۰/۲/۱۴

حکمت

د گلونو پو پو باغچه کي
 د حکمت پسته انګېزه کي

بلان پېر په چوښهار سره
سحرگاه ټول په بیدار سره
تورتم ځي په تلو سره کي

د نرس زړه ځي او بېرې
چي شې مال کم ځي چلېرې
وینم در په دردان کي

تبسم را معلومېرې
ډکه خوله د خندا کېرې
شین سهار په ازانگه کي

د حکمت شېباب ته گوره
سوپیدال له کومه لوري
د گلونو پوه کاسه کي

د لمر وړانگه ځي بڼه ځلېرې
زړونه ته ول په هوسه بېرې
عندلیب په ترانسه کي

د غمه څه موره ستر قوت دئ
تمثیل ټول په دقت دئ
د اسحق په عقیده کي

غم

له وطنه جلا سوی غم په سریریم
فکر وېر د شاعرانو په هنریریم
امپلوننه جوړوي د سرو گلانو
د دوی منځ کې زه بېشکه بخت ویریم
ګاهې بېکلي باغچه کې کرم راته جوړه
افتخار مې د ټولني په لښکریریم
کله ګران وطن زخمی را مجسم سې
یاهم ورک د بېکلو بڼو په حشریریم
ازادي د ګران وطن ته هوس وېریم
امانزی داسې شپو ته منتظریریم

ناروي ۱۳ جنوري ۲۰۱۲

قول

هغه څوک چې منځ ته نه لري غموننه
پیدا کېږي بېخي لږ داسې وختوننه
په رشستیا کې پېژندل د انسان کېږي

په دروغ کې تباهي د جهان کې پرې
دواړو منځ کې عدالت پر مېزان کې پرې
خلگ څه کې پرې په انصاف گوري کارونه

حقيقت وييل تر څه وي لکه زهر
ثمره ئې د خوښيو شاتنه بحر
پتول ئې چې وروې زړگي ته قهر
همېشه به زړه لري قوي دردونه

د غټانو په درواغو کې تاوان سته
مشران که په عادت وي پکښې زیان سته
پوهان وايي په هر لوري ئې نقصان سته
دوی به وينې خپل په ژوند کې ضررونه

په ظاهره کې زاهد ورنه تېرېږه
پرهېزگاره په عمل کې ته نېرېږه
څه چې کې لېرې څه د خدايه وېرېږه
پنېمانۍ ته امانزيه هېڅ به نه وي فرصتونه

ناروي ۲۴ سپټمبر ۲۰۱۱

پوهه

د پوهې د پوه بله پېشـرفـتـونـه پـه نـړۍ كـي
 د جهان په تكامل كې بدنیتونه په نړۍ كې
 مقصدونه جهاني سول د ناپوتو تر نامه لاندې
 شتمني د بل ملك غلاكړه يا مرگونو په نړۍ كې
 نام نهاده شاعرونه ساختگي ديموكراسي ده
 شه چي نغبتې په مرام كې سوه ظلمونه په نړۍ كې
 په قوت چي احساس پري نفاق لويه وسيله ده
 جگړه جوړه كور تر كوره پست رازونه په نړۍ كې
 علم خغلي تر اسما نه د پېشـرفـتـ خـبري د پـري
 ورتـه كـوره امانزيـه هـدفـونـه پـه نـړۍ كـي

ناروي - ۲۲ اکتوبر ۲۰۱۱

د لراویر برېښنایي کتابتون

قدرمنو لوستونکو!

تاسو کولای سئ د لراویر ویبپاڼي په برېښنایي کتابتون کي زیات شمېر ارزښتناک او په زړه پوري آثار په خپل تفریحي وخت کي مطالعه کړئ .

د لراویر انلاین کتابتون ستاسو لپاره د لاندینيو موضوعگانو اړوند آثار پر لیکه کوي :

- اسلام او مذهب
- ساینس او تخنیک
- سپورټ او روغتیا
- هنر او ادبیات
- د ماشومانو لپاره
- تاریخ او سیاست
- بېلابېل آثار

www.larawbar.net/library

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**